

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇದರಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಆರು ಘಂಟೆಯವರೆಗೂ ನಡೆದು ಇವತ್ತೇ ಮುಗಿಯಬೇಕು. ಸದಸ್ಯರಲ್ಲರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆಯೇ, ಹೇಗೆ?

ಸದಸ್ಯರು.—ಆರು ಘಂಟೆಯವರೆಗೂ ನಡೆಯಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ 15 ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಈಗ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 10 ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

MYSORE HEREDITARY VILLAGE OFFICERS' ABOLITION BILL,
1959 AS REPORTED BY THE JOINT SELECT COMMITTEE.

Motion to Consider—Debate (contd).

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನುವಂಶಿಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ಪಟ್ಟೆಲರು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಬೋಗರುಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಅವರು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟೆಲರು, ಶ್ಯಾನುಬೋಗರು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಪಡೆದು ಬಂದಂಥ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದಂಥ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದು ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿತವಾದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ವಿಧಾನಸಭೆ, ಮತ್ತು ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತಿನ ಎರಡು ಸಭೆಗಳ ಸದಸ್ಯರಿಂದೊಡಗೂಡಿದಂತಹ ಒಂದು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೊಟ್ಟಂತ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಸ್ಯಾಮಿ, ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವರದಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸಾಕ್ಷಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನೂ ಈ ಸಭಾಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಾದರೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು the Bangalore North and South Village Officers Association, the Ramanagar Taluk Village Officers, Association the Vishala Mysore Village Officers, Association, The South Kanara District Village Officers' Association The Mysore State Village Officers' Association—ಇವರ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲವೆ the Committee also heard the witnesses of the Representative of the Village officers' Association, Sidlaghatta and the Representative of the Mysore officers' Association Channarayapatna-ಈಗಲೇ ಆರು ವಿಳಾಸ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಅವರು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ವಿನೇನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ

ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ನಮಗೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಹೇಗೆ? They are in the office. He could have gone through them.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಏನೇ ಆಗಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಆ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಏನೇನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವರೀತಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಅವರ ಮನವಿಗಳಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತರೆ ಕಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಈ ಮೂರು ಘಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆಡಳಿತಪಕ್ಷ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜನರರ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಾರ್ಟಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಹೋಗುತ್ತದೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಈ ಮನೋದೇಶ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಅದೂ ಆಲ್ಲದೆ ಈ ಮನೋದೇಶ ಚರ್ಚೆ ಈ ದಿನ ಐದು ಘಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇತರರು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡದೆ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೇ ನಡೆಯಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಭಂಡಾರವೇ ಬಿರಿದಾಗಲಿ, ಜನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನುಬೇಕಾದರೂ ಆನ್ವಲಿ, ಏನುಬಂದರೂ ನಾವೇ ಇನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಈ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳತನಕ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ನಿನ್ನೆ ದಿವಸದಿಂದ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ನಡೆಸಿರುವ ಕಾರ್ಯಾಕರಾಪಗಳು, ಅವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾರಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರು ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮನೋದೇಶ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಚಳುವಳಿ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಮನೋದೇಶ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದೇರೀತಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮನೋದೇಶಗಳು ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಮುಂದಿನಲ್ಲೂ ಬರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಡ್ ರಿಪಾರಮ್ಸ್ ಬಿಲ್ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್ವೆಚಾರ್ಜ್ ಬಿಲ್.—ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರತಕ್ಕವು: ಅದರೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷೀಲರ ಮತ್ತು ಶ್ರಾಂತುಬೋಗರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ, ದೊಡ್ಡನಿತ್ರಿ ಇರಬೇಕು. ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆ ಇರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವರ ಒಂದು ಸಹಕಾರವೇ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

5-30 P. M.

“ಎಲ್ಲಾ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.” ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ. ಇವರು ಏನು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದಿದ್ದರೆ ಏತಕ್ಕೆ ಇವರು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಆ ಒಂದು ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂತ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಅವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಬಿಲ್ಲು ಎತ್ತು? ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಮೇರೆ ಏನಾಗಿದೆ? ಒಂದರಲ್ಲಿ ಫೈನಾನ್ಸಿಯರ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂ ಇತ್ತು, ಈಗಿನ ಬಿಲ್ಲುನಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನು? ಹಿಂದಿನ ಬಿಲ್ಲುನಲ್ಲಿ ಅರೀತಿ ಹೇಳಿ ಈಗ ಈ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ? ಅದೂ ಕೂಡ ಆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ತಾವಾಗಲೇ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅತ್ತೂ—ಕರೆದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇಕಾದರೆ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ? ಈ ಹಿಂದೆ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾಗ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರಾರು—ಕೇರಿ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟು ಜನ ಒಟರ್ಸ್ ಗಳಿದ್ದಾರೆ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 15 ಒಟುಗಳಿವೆ, ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 20 ಒಟುಗಳಿವೆ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 3 ಒಟುಗಳಿವೆ, ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 2 ಒಟುಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 2 ಒಟುಗಳಿದ್ದ ಕಡೆ ಅದನ್ನು 20 ಒಟುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, 20 ಒಟುಗಳಿದ್ದ ಕಡೆ—ಅದನ್ನು 2 ಒಟುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಇವರಿಗೆ ಆರ್ಪಿಯಿಂದ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ ಆ ಗ್ರಾಮ ನಾಕರರುಗಳಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಫಲ ಏನಪ್ಪಾ ಎಂದರೆ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಧಗಡಿ ಭಕ್ತ! ಇಂಥ ತಲೆ ತರಾಂತರಗಳಿಂದ ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ಈ ಜನರಿಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು, ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂತ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಸ್ವಾಮಿ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಂದರೆ 45 ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ 64 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪೋಟಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಒಟ್ಟು ಇರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮ ನಾಕರ ಸ ಜೈ 85 ಸಾವಿರ. ಈ ಪೈಕಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ 45 ಸಾವಿರ ಜನ ಪಟೇಲ್-ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನುಳಿದ ತೋಟ ತಳಾರಿ ನೀರುಗಂಟಿ ಇವರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಲೇ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರು ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಫೈನಾನ್ಸಿಯರ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂ ಏನಿತ್ತೋ ಅದು ಕಾಲೆತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಅದನ್ನೇ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಿಜವಾದ ಒಳಾಂತರ್ಯವಾದರೂ ಏನಿತ್ತೆಂದರೆ ಇವರು ಆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೆಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೂ ಮೂರುಕಾಸನ್ನು ಕೊಡದಂತೆ ಈ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ಬರಿಕೈಲ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇವರು ಅವರ ಲಾ ಬ್ರಾಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಭಾಗವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೂ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇ. ಆದರೆ ಇವರ ಅಂದಾಜಿಲ್ಲಾ ಮೊನ್ನೆ ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಒಡೆದು ನುಚ್ಚು ನೂರಾಯಿತು. ಆದಳತ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲ ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ನೀವೇನು ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತೀರೋ ಎಂತ ಸವಾಲ್ ಹಾಕಿದಾಗ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ ಪಾರ್ಟಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ. ಇವರು ರೂಂ ರೂಂಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಸುಮಂಗಳಯಿರಿಗೆಲ್ಲ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಇನ್ನೇನು ಇರುವ ಪಾಯದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳುಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದಂತೆ.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Let him not create a wrong impression in the minds of the Public. What the Hon'ble Member is Speaking is utterly false.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I saw him going from house to house, from room to room and particularly he requested Smt. Basavarajeswari.....

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ.—ಅವರು ಬಂದು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಮಾಡಿ ಎಂತ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಟಿಮಾಂಟಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂತ ಕರೆದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನು?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹೌದು, “ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ ಅವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬು ವುಕ್ಕಳವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಲೇ ಅವರು ಹೋಗಲ ನಿನ್ನ ಇನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ಇದೆ” ಎಂತೆ ಇವರಿಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಇನ್ನೇನು 1962ರ ಮಹಾಡುನಾವಣೆಗಳು ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಬಹುಶಃ 1962ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ-ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಬಹುದು. ಅವು ರೋಳಿಗೆ ಈ ಪಟೇಲ್-ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದು ಹಾಕುತ್ತೇನೆಂದು ಎತ್ತಿದ್ದು ಕತ್ತಿ ಈಗ ಮೊಂಡಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅವರು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆರು ಪಟ್ಟು 7 ಪಟ್ಟು ಕೊಡೋಣ ಎಂತ ರಾಗಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ಹೊರಗೇ ಒಂದು. ಈ ದಿವಸ ಈ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ನ ಕೊಡವೇಕೆ ದು ಹೇಳಿರುವಾಗ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಗುಲುವ ವೆಚ್ಚ ಎಷ್ಟು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಒಂದು ಫೈನಾನ್ಸಿಯರ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ? ಇವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಹದ ದಕ್ಕಬಾರದೆಂದಿದ್ದುದರಿಂದ ತಾನೇ ಈ ಮನೋರಾಂಡನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು! ಇವರ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ದೇಶದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಸಮಾಜದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು, ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಔದಯೋದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದೆ ಎಂಬುದು ಮೇಲೆಯೇ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಹತೆಯಿಂದ ದುಡಿದ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಕೈ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಈ ಹೊತ್ತು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಇವರ ಕೈ ಕಳಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇವರನ್ನು ಅಂಥವರು-ಇಂಥವರು ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ದಕ್ಷರು, ನಿನ್ನಹರು, ಅವರ ಸರ್ವಿಸ್ ಬಹಳ ಮೆರಿಟೋರಿಯಸ್ ಆದದ್ದು ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಿಲ್ಲಾ ಇವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದವರೇ ಮಾತ್ರ. ಇವರು ಅವರ ಆ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಿಳಿದ ದಿನವೇ-“ಇವನು ಭ್ರಷ್ಟ-ನೀಚ” ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡಿ, ಬಿಡಿ, ಆ ಮಾತು ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ಜನರ ಮಾತಿಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ? ಇವರು ಯಾವ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಬಿದ್ದು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ! ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಏನೋ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಗದೆ ಎಡೆ ಬಿದ್ದು-ಯಾವ ಒಂದು ಫೈನಾನ್ಸಿಯರ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂ ಇಲ್ಲವೇನೆ ಈ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನೋ ಒಂದು ಪೇಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸದೆ ಈಗ ನಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂತ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ತಿರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳದಾರೇನು? ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಏಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಬರಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಡಿಸ ಆಜ್ಞೆಯೊಂದನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಈಗ ಏಕಾ ಏಕೆ ಬೇರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕಾರಣವೇನು? “ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಏನೇ ಬರಲಿ ನಾನು ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದಾಣೆ ಸಹ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ” ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ದಿವಸ ಏಕೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರು? ಅವರ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಮಾರಿ ನಡೆದು ನೀವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ತೋರೋ ಅಥವಾ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುತ್ತೀರೋ ಎಂತ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕುಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾದುದರಿಂದಲೇ ಈಗ ಇವರು ಅವರ ಪಕ್ಷದ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾಯರಿಂದ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದು? Where is the Financial memorandum? What is the money that you are going to expend? What is the amount that you are going to pay?

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಹೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಏಕೆ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪನವರು ಹೀಗೆ ನನಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳು ತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅದರಿಂದ ನೊವಾಗಬಹುದೆಂದು ಈಗ ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳು ವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಹೀಗೆ ಹಣವನ್ನು ಆರು ಪಟ್ಟು—ಏಳು ಪಟ್ಟು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ದೇಶದ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೆ, ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ಒಂದು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಪಿಯರ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ನಮಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಮುಂದೆ ಇದರಿಂದ ತಲೆ ಮಾರುಗಳೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ರಾಜರುಗಳು—ಸಿಂಹಾಸನಗಳೂ ಎಲ್ಲ ನಿರ್ನಾಮವಾದವು. ಅನೇಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ನಿರ್ನಾಮವಾದರು. ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗ ಈ ಅನುಮಂಶಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಬೇಡ ಎಂಬ ಹೇಳುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಏಕಾ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಖೂನಿ, ದರೋಡೆ ನಡೆಸತಕ್ಕವರಿಗೆ ಏನೇನೋ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಬಜಾನೆ ಹಣವೆಲ್ಲ ಲೂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಸಮಾಜದ ಸ್ವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು, ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇವರಂತೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲ ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಜಾಭಿಮಂತ್ರಿ ಸಮ್ಮೇಳಿತ ಮೆರದ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗ ಅಪರಾಧೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕೇಳಿದರೆ 100 ರೂ. ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಅಂತ ಹೇಳಿತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯೇ? ಇದು ಧರ್ಮವೇ, ನ್ಯಾಯವೇ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆರ್ಮಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ 100ರೂ. ಗಳನ್ನು ಬದರಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತೀರೋ ಅಂತ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಹರಿದು ಭಿದ್ರ ಭಿದ್ರ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಆ ಮಂತ್ರಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಮೂರು ಪಟ್ಟ ಜಮಾನನ್ನು ಆರು ಪಟ್ಟ ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ತಿಮ್ಮಪಡಿ ತರುವ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆದ ಬಡಿದಾಟವೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿವೆ. ನೂಡಿಯನ್ನು ಮೊಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದರೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆಯೇ? ಹಾಗೇ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಎಲೆಜ್ ಅಫೀಸರ್‌ಗಳ ಕಾಂಪೌಸೇಷ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಹೈ ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ತಿರ್ವಾರ್ನ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಅದ ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇನು? ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಾದರೂ ಅವರ ರಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ 1,000-1,500ರೂ.ಗಳ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಅವರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೇನು? ರಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ರೆಫರ್ ಆದರೂ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇನು? ಇಂಥ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಭಂಡಾರದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣವನ್ನು ಲೂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಪೋಲು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ನೀವು ಎಂಥ ದೇಶಭಕ್ತರೆಂದು ನಾನಿಗ ಕೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವತನಕ ಡೆಕಾ ಹೆರಾ ಪ್ರಜಾವಣಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪೋಟೋಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪೋಟೋಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು “ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ರೀತಿ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿ ದ್ದೇವೆಂದು” ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳೇನಾಚರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಇವರಂಥ ದಡ್ಡರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರಿಲ್ಲ ಎಂತ....

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಮಗೆ ಹೀಗೆ “ದಡ್ಡ” ಎಂತ ಹೇಳತಕ್ಕವರು ದಡ್ಡರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ರೈತರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ—ರೈತರ ಮಗನಾಗಿ ಬೆಳೆದು 9 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿಯೂ ವೃದ್ಧವಾಯಿತು. ಈ ಕಡಿವಾಳರಂತೆ ಎಡವೆಟ್ಟುರಾಯ ಇನ್ನು ಬೇರೆಯಾರು ಇಲ್ಲ ಎಂತ ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—‘ಎಡವೆಟ್ಟುರಾಯ’ ಅನ್ನುವುದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪದ, ಸ್ವಾಮಿ, ಅವರಿಗೆ ಈ ಶಬ್ದದಿಂದಲೇ ಅಷ್ಟು ಮನನೊಯ್ಯುವುದಾದರೆ ಈಗ ನಮಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕ 4½ ಕೋಟಿ ರೂಗಳ ವೆಚ್ಚದಿಂದ ನಮಗೆ ನೋವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ರೇಟ್ ಹೇಯರೇ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣವನ್ನು ಹೀಗೆ 3-4 ಕೋಟಿಗಳಿಗಿಟ್ಟರೆ ಏನೋ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣದಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಜಯಗಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದೇಶದ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಸೂರೆಮಾಡಬಹುದೇ ಎಂತ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ನಮ್ಮ ಭಂಡಾರ ಇಂಥ ದೇಶಭಕ್ತರ ಕೈಲದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೊಂದು ಕೀರ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಘನತೆಯೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನೀಗ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಸವಾಲನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೇನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ? ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಾಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನುವಂಶಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು alternative scheme ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೂಲ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಏಳುಪಟ್ಟು ಇದ್ದಿತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಷ್ಟು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ 10ರಿಂದ 15 ಪಟ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಆಗಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸುವಾಗ್ಗೆ ಗೌರವದಿಂದ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಮಾಜವಾದಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪಟೇಲ ಶಾಸ್ತ್ರನಿರೋಧಿಗಾಗಿ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಚಾಮರಾಜ ನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಅನುವಂಶಿಕ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ರದ್ದಿಯಾತಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಇದತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾತನಾಡಿದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು, ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಈ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಈ ವಾದಕ್ಕೆ ಆಗರೇನೇ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಈಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಕೆಲವೇ ಜನರ ಸೊತ್ತು ಆಗಬಾರದು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಠರಾವುಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆಶಾಸನದ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರದವರು ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಎಂಬವರನ್ನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರರಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮ ನಾಕರರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಅವರು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ)

ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಲೋಪಬರದಂತೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾನ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮನೂದೆಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದು ಅನಂತರ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಿದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನರ ಆಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನೂಕು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಿದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಮಾಡಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಮನೂದೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಪಡೆದಿರುವವನು ಹಕ್ಕುದಾರನು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಮಾನವೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ನ್ಯಾಯವಾದ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು ದೇಶದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನೂಕು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪಟೇಲ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳೊಡನೆ ತೋಟಗಾರರು ಅಷ್ಟೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ನಾಕರರ ಸೇವೆಯನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನೂಕು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಹಾರ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಲದೇ ಇರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ಷರಿಣ ಟೀಕೆ ಮಾಡದೇ, ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಎನ್ನುವದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಪರಿಹಾರ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ? ಯಾವರೀತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಡೆಯುವಾಗ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೂಡ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗಿನಂತೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಅವರ ಈ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗೆ ಎಲ್ಲ ರೋಪ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಬೇಗ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಅನರ್ಹತೆಯಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸಿ, ಅವರೂ ಸಹ ಇತರ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಹಾಗೆ ದೇಶದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ 54,758 ಗ್ರಾಮನಾಕರರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 23,972 ಜನ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳೊಡನೆ ಮತ್ತು ಪಟೇಲರಿದ್ದಾರೆ. ತೋಟಗಳು, ನೀರ ಗಂಟೆಗಳು, ತರಾರಿಗಳು 30,786 ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸರಸಿಂಹಯ್ಯನವರು ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ

ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಇವರು ಆನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪಟ್ಟೀಲರು 32,860 ಎಕರೆ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು 23,578 ಎಕರೆ, ತೋಟಗಳು 63,687 ಎಕರೆ, ತರಾರಿಗಳು 27,277 ಎಕರೆ ಮತ್ತು ನೀರಗಂಟಿಗಳು 6,572 ಎಕರೆ ಹೀಗೆ ಇನಾಂ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸಹ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾನುಭೋಗ ಪಟ್ಟೀಲರಿಗೆ ಪೋಟಿಗೆಯ ಏಳು ಪಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದರೋ, ಅದರಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಾದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತೋಟ, ತಳವಾರ ಮತ್ತು ನೀರಗಂಟಿಗಳಿಗೆ ಎಕರೆಗೆ ಮೂರುಸೇರು ಕಾಳಿನಂತೆ ಮಿರಾಸಿ ಬರಬೇಕು. ಈ ಮಿರಾಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಒಂದು balance sheet ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳಿಂದ ಬಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ತೋಟ, ತಳವಾರ, ನೀರಗಂಟಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಭಾವನೆಯ ಏಳು ಪಟ್ಟು 83ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರಿಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಮೂರು ಸೇರಿನಂತೆ ಕೊಡುವಂಥಾ ಧಾನ್ಯದ ಬೆಲೆಯ ಏಳು ಪಟ್ಟು (seven times the money value) ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತೋಟ, ತಳವಾರರಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಮಿರಾಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದರ ಮೇಲೆ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಣೆಯಂತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಇವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಎಕರೆಗೆ ಮೂರುಸೇರು ಧಾನ್ಯದಂತೆ ಎಷ್ಟು ಕಿಮ್ಮಿತ್ತಾಗುತ್ತದೆಂದು ರೆಕ್ಕೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಪಟ್ಟೀಲರು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಕಂದಾಯದ ಆರುಪಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತೋಟ, ತಳವಾರಿ ವಗೈರೆಯವರು ಮೂರುಪಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Occupancy price ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯ ವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪಡೆದ ಜಮೀನನ್ನು alienate ಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ 20 ಪಟ್ಟು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮೂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪಟ್ಟಣ್ಣ.—ತೋಟ ತಳವಾರಿಗಳಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಏಳರಷ್ಟು ಎಂದರೆ 21 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು *ex-gratia* ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವಾಗ 21 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೇ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ನಾನು ಏಳು ಪಟ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ತೋಟ ತಳವಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಮಿರಾಸಿಯನ್ನು ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಏಳರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಕೊಡುವಾಗ occupancy price ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಸೂಲ್ಪಡದೆ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರವ ಮೊಬಗಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಉಳಿತ ಹಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಹಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಬೇಗ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಇದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ (ಪಾಂಡವಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಮತ್ತು ಕೋಟಿ, ತಳವಾರರನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವ ಮನೋಜ್ಞೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರ ವರದಿಯೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರು ಮೊದಲಿಂದಲೂ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಜನಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೂ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವಾಗ ಏನೂ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಚನವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡಕೂಡದು ಏನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಾಗ, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಆದಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಸಂಭಾವನೆಯ ಆರಂಭವು ಹಣವನ್ನು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮುಂದೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪಚ್ಚಿಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ತಮಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾದೀತು, ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾದೀತು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೇಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಇನ್ನೊಂದಾರರನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿದರು, ಜೋಡೀದಾರರನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿದರು. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇನ್ನೊಂದಾರರು ರಾಜರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಇನ್ನೊಂದು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಭವಿಸಿ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನೂ ಸೇವೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಈ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇವೆಮಾಡಿರುವವರಿಗೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವೆಮಾಡಿರುವವರಿಗೆ ನೀವು ಎಲ್ಲ ಹೋದರೂ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡಕೂಡದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧುವಾದುದೂ ಅಲ್ಲ, ಸಮಂಜಸವಾದುದೂ ಅಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರು ತಮ್ಮ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಳಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಧಾರಸ್ತಂಭವಿದ್ದಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ಕಳಿಸುವಾಗ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಒಂದು ನೆಪವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅವರ ಅಧಿಕಾರ ಅನುವಂಶಿಕವಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವರು ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ಸಂಭಾವನೆಯ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ಮುಂದೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕು, ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದವರೆಗೂ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Forty Minutes Past Three of the Clock.

[Mr. DEPUTY SPEAKER.—in the Chair]

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನದೊಂದು ವಿನಂತಿ. ಈಗ ಮಾತನಾಡುವವರಿಗೆ ಹತ್ತತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಅದೇ ಐದು ಗಂಟೆಯ ತನಕ ಆದರೆ, ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಾವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕೈದು ಜನ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಐದೈದು ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಮಾತನಾಡಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶಕೊಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯವರು ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು 20 ನಿಮಿಷಗಳು ಬೇಕು.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Then discussion will go on till 5 O' Clock Nobody will speak on amendments. That is settled.

Sri C. M. ARUMUGHAM.— If the Congress Party Members also will participate in the debate, we will reserve our right to speak on amendments.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—That is impossible. That is settled. If he still insists on speaking on amendments, we will put the amendments to guillotine.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ನಾನು ಜೋಡಿದಾರರ ಮತ್ತು ಇನಾಂದಾರರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಜೋಡಿದಾರರು ಮತ್ತು ಇನಾಂದಾರರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸದೇ ಇದ್ದರೂ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಹಾರದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪಜೀರ್—ಶ್ಯಾನುಬೋಗರಿಗೂ, ತೋಟ, ತಳವಾರರಿಗೂ ಸಹ ಪರಿಹಾರದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ದುಡ್ಡು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಕಮಿಟಿ ಚೇರ್ಮನ್ನಿಗೆ, ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಶ್ಯಾನುಬೋಗರಿಗೂ ಪಜೀರಿಗೂ ಮತ್ತು ತೋಟತಳವಾರರಿಗೂ ಈಗಿರುವ ಪೋಟಿಗೆಯ 15 ರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗುಮಾಸ್ತ ಶ್ಯಾನುಬೋಗರುಗಳಿಗೂ ಸಹ ತಾಪ್ತ ಯಾವ ರೀತಿ ಶ್ಯಾನುಬೋಗ-ಪಜೀರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅದೇರೀತಿ ಪೋಟಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತೋಟತಳವಾರರು ಮತ್ತು ನೀರುಗಂಟಿಗಳು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೆ ವಿಶೇಷ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಹಳವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಜಮೀನು ಅವರಿಗೆ ಫೀಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ free of occupancy price ಮಾಡಿ ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಮನೂದೆಂಬಲ್ಲಿ ex-gratia grant ರೂಪವಾಗಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಪಡೆಯಲಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಲರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕು, ಆಮೇಲೆ ವಿಚಾರಣೆಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಆದಮೇಲೆ ಕೇವಲ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಇದು ಬಹಳ ಅಪಮಾನಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪಜೀರ್, ಶ್ಯಾನುಬೋಗರು ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈಗಿರುವಷ್ಟು ಪೋಟಿಗೆಯ 15 ರಷ್ಟಾದರೂ ಪೋಟಿಗೆಯನ್ನು ಅವರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರೀತಿ ದಿ. ಮೂಕಪ್ಪ (ಸಾಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಧೇಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಅಕ್ಕು ಏನಿದೆ ಇದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹು ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಬಹು ಜನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಏನಿದೆ ಇದು ಈಗಿನ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧುವಾದ್ದಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಾತನಾಡಿದ ವಿಚಾರವು ಅನೇಕರು ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಜನ ಸೇವೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಆದರೆ ಅದು ಒಂದು ಸೇವೆಯೇ ಎಂತ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಂಥಾ ಸೇವೆಗೆ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಇವರಿಗೆ ಗ್ರಾಮಗಳ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲೆಂದು ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಹಳೇ ಮೈನೂರಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ರೀತಿ ಇದೆ; ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಒಂದು ರೀತಿ, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ರೀತಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೇ ಒಂದು ರೀತಿ ಇರುತ್ತೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇವರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆಗಿದ್ದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಆಯಾಯ ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಇವರಿಗೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆಗ ಇವರು ಈ ಒಂದು ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಗೌರವ ವೇತನವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಇವರು ಇತ್ತ ಕಡೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಅತ್ತ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯ ಜನಗಳಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಇವರು ಜನರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಸಲ್ಲಸುತ್ತ ಗ್ರಾಮದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ಜನಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಬಹು ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಲು ಮುಂದೆ ಬಂದ ಜನರು ಈ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರವೇ, ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಇವರಂತೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇಶ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಅನೇಕ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆಲ್ಲ ನಾವು ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನೇಗ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದಂಥ ಕಾಲಬಂದಿದೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಇರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಇವರು ಇವರುಗಳಿಗಿರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳಿಗಿರತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಇವರಿಗೂ ಸಹ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಲು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಮನೋಧೇಯವು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನೀತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಮನೋಧೇಯವು ಜಾರಿಗೆ ತರಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈಗ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಜನರಿಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರಾರರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸೇವೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಒಂದು ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೇಗ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದ್ದಂತಹ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಒಂದು ದರ್ಪವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ

ಹೊಂದಿದವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಒಂದು ದರ್ಪದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪು ರಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಈ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದಾರರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಹಾಗೆ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಈ ದಿವಸ ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ರಾಯರಿಂದ ಆಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಈ ಹಿಂದೆ ಅವರು ಜನ ಸೇವೆಯನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಜನರಿಂದ ಅವರು ಸೇವೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಅವರು ಜನ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಅಂಥ ಒಂದು ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹಾಗೇನಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಆಪರಗೊಂದು ಗೌರವ ರೂಪದ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಯುಕ್ತ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನೂ ಸಹ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರತಿಫಲ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಉಚಿತ, ಇದು ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನಿಗೇ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಪ್ರತಿಫಲವೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಅಳತೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದುದಲ್ಲವೆಂತ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂತಸ್ತಿನ ಗೌರವ ಹೊಂದತಕ್ಕವರಿಲ್ಲ, ನಾನಾ ಅಂತಸ್ತಿನ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆ ಮೂರು ಪಟ್ಟ—ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟಗಳೇನಿವೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಕೆಲವರು ತೃಪ್ತರಾಗ ಬಹುದು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಅಳೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದುದಲ್ಲವೆಂತ ತಿಳಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಪೈಕಿ ಅನೇಕರು ಈ ಹುದ್ದೆಯನ್ನೇನೂ ಅವರು ಎಂದೂ ಅವಲಂಬಿಸಿಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಹುದ್ದೆಯಿಂದಲೇ ಅವರ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂತಲೂ ಸಹ ನಾನಿಗೇ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಕೆಲವು ಜನ ಬರಾಪರ್ವದಾರರು ಯಾರಿಗೋ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ—ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವಂಥ ಜನರೂ ಈ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪಿಕ್ಟಿಯಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ ವರ್ತಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಿದಂಥಾ ಜವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೀಗೆ ಹಂಗಾ ಮಿಯಾಗಿ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು 20—30 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳೇ ನಿಂದಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರತಿಫಲವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಗುಮಾಸ್ತ ಪಟ್ಟಿಲರುಗಳು ನಿರಾಶ್ರುತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ನಿರಾಶ್ರುತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವಾರದು. ಇನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಇವರ ಹಾಗೆ ಆ ತೋಟ—ತಳವಾರಿಗಳು ತಿಂಗಳ ಗೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗೌರವ ವೇತನದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದು ಜನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿ...

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಯೂ ಇಲ್ಲ—ಮೂರಾಣಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಇಂಥಾ ವರಿಗೆಲ್ಲ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಯಾಯ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಆಗತಕ್ಕ, ಇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇವಲ ಒಂದು ಗುಲಾಂಗಿರಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹು ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಜ್ಜಿ)

ಇವರಿಗೆ ನಾವೀದಿವನ ಕೊಡುವ ಸಂಭಾವನೆಯು ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಈ ಗೌರವ ವೇತನ ಕೊಡೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಇವರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನು ಈಗ ಇವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕೈಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂಥಾ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ತಮ್ಮ ಸುಪರ್ದಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಜಮೀನು ಮೂಲ ಹಕ್ಕು ದಾರರಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವರ ಸುಪರ್ದಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲನೆಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗಿಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-00 P. M.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ವೆಂಕಟರಡ್ಡಿ (ಗೌರಿಬಿದನೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇದರ ಮೇಲೆ ದೀರ್ಘವಾದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಚುನಾವಣೆಗಳು ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಚುನಾವಣೆಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಮಸೂದೆಯು ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಒಂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯು ಪರಿಣಾಮ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಟೇಲ ಶಾನುಭೋಗ ಶೋಷಿತಳವಾರ ಇವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪಟೇಲ ಶಾನುಭೋಗರು ಬಹಳ ಜನ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಶೋಷಿತಳವಾರರಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಮಿರಾಶಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು 20ರಷ್ಟು ಕೊಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಶೋಷಿತಳವಾರರು ಬಹಳ ಬಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಅವರಿಗೆ 20ರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು. ಜಮೀನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಲು 25ರಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಅಲ್ಲರುವಾಗ್ಗೆ ವಂತಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ 10-20ರಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಹಣವನ್ನು ಬಾಂಡ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾರದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒಂದೇಸಲ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅನುವಂಶಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ್ಗೆ 20-25ರಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟರು, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವಾಗ್ಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಶೋಷಿತಳವಾರರಿಗೆ,

ಪೆಟ್ರೋ ಶಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಮೀರಾಶೆಯ 20ರಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಎಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪೆಟ್ರೋ ಶಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತೋಟತಳವಾರರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಮೀರಾಶೆಯ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಿಕ್ಕಕೆರೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೂರ್ತಿ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಅವರ ರೀತಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಮಹತ್ವದ ಘಟನೆಗಳು ಅವರ ಆಧಿಕಾರಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಸೂದೆಯ ಬಂದಿರುವುದು ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಮಸೂದೆ ಯಾಗಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಅನುಮತಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಹ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದು ವರ್ಗದವರು ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ತೋಟತಳವಾರರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ free service ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ತೋಟ ತಳವಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಆರು ಪಟ್ಟು ಹನ್ನೆರಡು ಪಟ್ಟು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಮೀರಾಶೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾನುಭೋಗರು ರೈತರಲ್ಲಿ ಮೀರಾಶೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಮೀರಾಶೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ದನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I rise to a point of order. This Bill has come from the Joint Select Committee, wherein you find 15 members are from the Congress and two Ministers are there. There is a parliamentary convention that when the Bill comes from the Select Committee, the ruling party should simply support the Bill. Only the Opposition may offer certain remarks which they have not done in the course of discussion on the original Bill. Now there is not only opposition here to the Bill as it emerged from the Joint Select Committee but amendments are brought by no less a person than the Chief Whip of the party. I want to know whether it is in order and at the same time whether the Leader of the House has permitted party members to move amendments or to support the Bill.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, there is no point of order.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I think, there is substance in what Mr. Arumugham has submitted.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no point of order in it.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹ. —ಪಾಲಮೆಂಬರಿ ಈ ವರ್ಷ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ಬಿಡುವುದು ಹೇಗೆ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಇವೊತ್ತು ಅನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಮೂಲ ಮಾಡುವಾಗ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಗುಮಾಸ್ತ ಶ್ಯಾನುಭೋಗ, ಗುಮಾಸ್ತ ಪಟೇಲರಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರೂ ಪಟೇಲರು ಮುಂಚಿನಿಂದ ತಮಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲಗಳು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಟೇಲರು, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ತೋಟ ತಳವಾರರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ನಾನಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವೊತ್ತು ಯಾವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಆತಿಥ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಕೊಡಿ, ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪೋಷಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಪಟೇಲರೂ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರೂ ಒಂದು ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಂಬಳದ ಆಸೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಉದಾರ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇವರು ಏನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಟೇಲರು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ತೋಟ, ತಳವಾರರನ್ನು ಪುಗಸಟ್ಟೆ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಏನೂ ಸಂಭಾವನಾ ಕೊಡದೆ ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪಾಪವನ್ನಾದರೂ ತೊಡದುಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪಟೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗ ಕೊಡುವುದರ ಎರಡರಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಿಂದ ಬಿಟ್ಟಿ ದುಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಆತಿ ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು, ಬಡವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವರು. ಮಿಲಿಟರಿ ಎತ್ತುವುದನ್ನು ಎಕರೆಗೆ ಮೂರು ಸೇರಿಸಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹಣ ಮಲ್ಟಿಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಪದೇ ಪದೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು, ದೇವರಿಗೆ ಮುಡುಪು ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ಇವರಿಗೆ ಕೊಡಿ, ಹೀಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ನೀರಾಸೆಯನ್ನು ಹಣದ ಮಲ್ಟಿಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ, ನನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

† **ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣಸಿದ್ಧಪ್ಪ** (ತಿಪಟೂರು).—ಆಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಅನುವಂಶಿಕ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಮನೂದೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಿಡಾರ್ಥ ಮನೋಭಾವ ಹೀಗೆ ತಕ್ಷಣ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಿಶೇಷ ವಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನಾ ಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಗೋನುಂಬಿ ಬಣ್ಣ ಬದರಾಯಿನುಪಂತ ಈ ಸರ್ಕಾರ ವರ್ತಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಾಗ ಎಷ್ಟು ಕಾರ್ಖಾನೆ ವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಪರೈವರಣನ ಗೊಂಡಿತು, ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕೂಟಿ ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂತು ಮತ್ತು ಈಗ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ತೀರ್ಮಾನವೆನ್ನು? ಮತ್ತು ಈ ಮನೂದೆಯ ಡರ್ಚಿಗೆ ಕೇವಲ ಮೂರುವರೆ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದು ಅದನ್ನು 13 ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ

ಖರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನೆಯ ದಿನ ತಹಮಗಳಿಗೂ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ಸ್ಥಿತಿತದಿಂದ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಪಟೇಲ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗ, ತೋಟ, ತಳವಾರ ಇವರನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಬಿಜಾಪುರ ಭಾದ್ರಪದವರ ಕಾಲದಿಂದ ಈಗ ಅದೇ ಬಿಜಾಪುರದ ಈಗಿನ ಪಾದಶಹರ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿಸ್ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡತಕ್ಕ, ಆ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಎಳ್ಳು ನೀರು ತರ್ಪಣ ಬಿಡತಕ್ಕ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಎಂಥವರನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು ಎಂದರೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲ ಸದ್ಭೂತೀಕರ, ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದವರನ್ನು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಸನ್ನು ಏನೂ ಲೋಪವಿಲ್ಲದಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವಂಥ ಜನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಕಾಲ ಕಷ್ಟವಾಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆದನ್ನೆಲ್ಲ ಇವೇತ್ತು ನಾವು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸದೆ, ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಡುವ ಬದಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದುದು.

ಪಟೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿಕೊಡದೆಂದೂ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವೋಟು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಸುತ್ತೇವೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಹೋದವರ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಲಹಂಕ ಗ್ರಾಮದ ಪಟೇಲರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಲ್ಲವೆಂದು ಅವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೈ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. This is an important issue.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, if I remember correctly, that gentleman tendered resignation and that resignation was accepted by the Deputy Commissioner.

AN HON'BLE MEMBER.—Under duress.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮರೆವು ಜಾಸ್ತಿ.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—My memory is sharper than the memory of my friend.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆಯಾಗಿ ಏನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಏನೇನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೂ ಇವೆಲ್ಲದೆ. ಜಮೀನು ಇದ್ದವರಿಗೆ, ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಬಾಕುವ ಜಮೀನು ಇರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ನೂರುರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆಬಾಕುವ ಜಮೀನಿರುತ್ತದೆ, ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹತ್ತರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬೆರೆಬಾಕುವ ಜಮೀನು ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ತಾರತಮ್ಯವಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ? ಜಮೀನನ್ನು ಯಾರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವಲ್ಲದೆ ಜಮೀನಿರುವವರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೋ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೋ, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲೋ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈಗ ಮುಂದೆ ಸರಕಾರದವರು ಉಳುವವುಗಳೇ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ತರುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳುವವುಗಳ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಮೀನನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದುದು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಇರತಕ್ಕಂತಹವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಚಾತಾಯ ಎನ್ನುವುದಿತ್ತು. ಅಪೊರೆ ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕನ ಕಾಲದಲ್ಲ ಕಂದಾಯ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣಸಿದ್ದಪ್ಪ)

ವನ್ನು ಒಂದು ಶಿಸ್ತಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಪದ್ಧತಿ ಬಂದಿತು. ಅದರಂತೆ ಪಚೇಲರುಗಳಿಗೆ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೆ, ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳಿಗೆ ಪೂಜೆಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಪಟ್ಟಿನಷ್ಟು ಉತಕಕ್ಕವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೇ ಇರ.ವವರಿಗೆ ಮೂಟೆಗೆ ಎಷ್ಟುಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಅವರವರ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವಂತೆ 10 ಪಟ್ಟು ಎಂದು ಇದ್ದುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರತಕ್ಕಂತೆ 15 ಪಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ವಾರೆ. ಜಮೀನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬೆರೆ ಬಾಳುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವಂತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ಪಚೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಮೀಟಿಂಗನ್ನು ಕರೆದು ಗವರ್ನರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನೀವು ಮಾಡಿರುವ ಸೇವೆ ಉತ್ತಮವಾದುದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪುವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಯಾರಿಗೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಜನಕ್ಕೆ ಅವರಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಬಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಗತಿಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದುದು, ಈ ರೀತಿ ಸರಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

†Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, many Members have already paid handsome tributes to the Revenue Minister's capacity to bring in controversial bills but I must straightaway say that it occurs to me that he has become an unreliable entity so far as the Joint Select Committee Members are concerned. I do not know if Mr. Mallaradhya who has signed the report could ever rely on him.

Sri J. B. MALLARADHYA.— If I am given five minutes, I would explain the matter.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I fail to understand how Mr. Mallaradhya could continue to sit with the Hon'ble Revenue Minister hereafter at any rate. He has proved himself to a completely unreliable entity so far as the Members of the Joint Select Committee are concerned. I learn in credible information that Mr. Mallaradhya is going to accept the amendment of Mr. K. S. Suryanarayana Rao, who, I believe, has conspired with the Revenue Minister behind the back of this House and brought this amendment. If the Revenue Minister could have in goodness and in time agreed with Mr. Dhoomappa, a Member of his own party; who submitted a note of dissent at the earlier stages he would have saved his face and would have been in a better position than the one in which he has placed himself now.

I must also submit that the Hon'ble. Revenue Minister has become an unreliable entity so far as this vast army of village officers are concerned. He must have had the wisdom of sticking to the original

proposal put forward in the bill which he did not do. His position is so hopeless that he finds it difficult to carry with him his own party. This is a shameful state of affair and I think this is the first time that such a situation has arisen with respect to a Bill. Never since 1957, did we find a Minister in such an embarrassing situation. All Bills that came from the Select Committee used to be accepted by the House without amendments from the other side. What has happened now is very strange indeed.

Let us compare sections 4 and 5 of the bill. A careful examination will show that even the Joint Select Committee had definitely thought of paying some compensation. It was not as if they ruled out as a matter of principle any compensation under all circumstances. They had in mind payment of compensation by way of regrant of land on payment of occupancy prices at prescribed rates. In principle you accept that in the case of those village officers to whom land has been assigned should be regranted land by way of right, not by way of discretion. I want to ask how it lies in the mouth of the Joint Select Committee or the Minister who presided over it, to say that others are not entitled, that is, to whom lands were not assigned are not entitled to it. When it comes to the question of those to whom lands have not been assigned by way of emoluments or by way of office, you are extending Rs. 100 as a gratis. Is that fair? Why do you discriminate between village officers—those to whom lands were assigned and those to whom no land was assigned. The report is discriminatory in character, to this extent, that is, if you see with reference to the subject matter of the bill, that all appointments are hereafter abolished and all hereditary rights are abolished. If that is the case, in terms of section 4, all those posts are abolished, then the question of regrant of land does not arise at all, unless it is that you want to compensate them somehow, by some means. That psychology is in all-fours with the aims and habits of the Congress party. Where it concerns landlords and property, you want to compensate them. Whether it is the question of Inam lands or whether it is otherwise in the case of landlords, the question of compensating them in some form or the other is quickly thought of. If that is not done, the ruling party gets nervous and fidgety and cannot make up its mind.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—The entire House accepts the principle. You are the one who differs.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I cannot be so opportunistic as you people are. Mr. Suryanarayana Rao, of all persons when this bill came up he should have given his amendment and said that the bill contains principles which are very fair and there should be no change by the Select Committee. Now I find his amendment virtually amounts to a revision of clause 10, except that 7 times compensation is brought down to 6 times. 7 times was estimated to cost the exchequer 214 lakhs and I believe the amendment would cost 183 lakhs or nearly 2 crores.

(Sri M. C. NARASIMHAN)

There is a big danger in accepting that amendment also. Unless the Revenue Minister accepts certain other things. If that amendment is accepted, it means that this bill will not become law simultaneously. It may not be enforced simultaneously throughout the State because the one chief merit of the Select Committee's report was that it sought to enforce the bill throughout the State on one fine morning. It did not provide for implementation of the bill by stages whereas if we accept Mr. Suryanarayana Rao's amendment, there is always the danger and the possibility of the Government coming forward and saying that it cannot be introduced simultaneously, I know that the Revenue Minister will say : let it not be introduced in Tirthahalli, but let it be introduced in Mallaradhy's place because he has signed the Joint Select Committee's report. If the Revenue Minister's conscience is clear he must come forward and say : whatever be the consequences, let it be anything, let it be 180 lakhs or 400 lakhs, even then it must be implemented simultaneously and before the General Elections.

There is a proposal to relate compensation to 7 times the annual income. That would be unfair. If some sort of compensation or rehabilitation is to be paid, it should be paid taking into account the existing circumstances of each category or each type of village servants. If we are to accept the proposal made by Mr. Suryanarayana Rao I must say it will be very favourable to the Bombay-Karnatak area. I will just give one figure. Whereas in Mysore there were about 54,768 employees working as village servants, the total amount by way of potgi was only 22 lakhs whereas in Bombay-Karnatak area there are only half the number 23,580, but the expenditure is 19 lakhs, that is, nearly equal to that of Mysore. If we relate the compensation to the amount of annual income, it would be discriminating against old Mysore area and favourable to the Bombay-Karnatak area.

Probably Sri Suryanarayana Rao did think of it. If he had thought of it, he would have been more favourable to the old Mysore area knowing him as I do.

4-30 P.M.

I only want to say that Deputy Commissioners who determine these things should do things in a fair manner. That is my submission Sir.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್ ಶಂಕರಪ್ಪ (ಹೊಸದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನು ವಂಶಿಕ ಹಕ್ಕು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಅವರ ಸೇವೆ ಬಹಳ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪತ್ನೀಲರು ಶ್ಯಾನುಬೋಗರು ಮತ್ತು ತೋಟ ತಳವಾರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇನಾಂತ್ರಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಂತಹವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅದನ್ನು ಪರ ಭಾರೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು

600-800 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೋಟಿಗೆ ಬರುವ ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗ ಕೇವಲ 50, 40, 30, 25, 20 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ನಾವು ಈಗ ಏನು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೋ ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಮ್ಮ ತರೀ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಪರಿಭಾರೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ವರ್ಷ ಒಂದಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಪೋಟಿಗೆಯಿಂದ ಅನೇಕರು ಪೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಜಾಸ್ತಿ ಸುಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಿ. 30 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೋಟಿಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪೋಟಿಗೆಯನ್ನು 20ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಪೋಟಿಗೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಪರಿಹಾರ ಅವರ ಪೋಟಿಗೆಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ. ಜಮೀನು ಮಾಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವಂತಹವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 15 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನುಳಿದ ಯಾವ ಪಟ್ಟಣದ ಅಧೀನಿಗೂ ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಪೋಟಿಗೆ ಬರುವುದು ಕೇವಲ 60, 70, 100 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪಟ್ಟಣದ ಜಮೀನುದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ರಾಜ್‌ರಾಡ್ ಇನ್ನು ಪಟ್ಟಣದ ಅಧೀನಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೋಟಿಗೆಯಂತೆ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಟಿಗೆ 600 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಪಟ್ಟಣ ಏನು ಮಾಡಾನು! ಪಟ್ಟಣದ ಒಂದು ವೇಳೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವರನ್ನು ಅಡ್‌ಸಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ತೋಟ ತಳವಾರರ ವಿಷಯ. ಇವರು ನಾಗರಿಕ ಜನರು. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಗ್ರಾಮ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರತಕ್ಕವರು, ಇವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನೂ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಡಮೆ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಈನಾಂತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವರನ್ನು ಆ ಕೆಲಸದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗಾದರೂ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವಂತೆ ಯಾವನಾದರೂ ತನ್ನ ಇನಾಂತಿ ಜಮೀನನ್ನು ಪರಿಭಾರೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅವನು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಎಂದು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು 20-30 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ರೆಸ್ಯೂಮ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದುಬರಲಿಲ್ಲದ ರೈತನೆಂಬುದಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಆಗ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಆ ರೈತನಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾಡಿ 20-30 ವರ್ಷಗಳ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸಹ ಆತ ವಾಪಸ್ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಸುಮ್ಮನೆ 500, ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಎಲೆಜ್ ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ಕ್ಯಾಸುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದರೂ ಅವರ ಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮಾನಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕ್ರಿಮಾನ್ ಸರಸಿಂಹ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದೊಳಗೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಶಂಕರಸ್ವಾಮಿ)

ಪೋಟಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕಮ್ಮಿ ಜನಗಳಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಪೋಟಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. 20 ಸಾವಿರ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಪೋಟಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 50-60 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೋಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಕೇವಲ 1 400 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಆ ಮೊಬಲಗಿ ನಿಂದ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಅನೋನಿಯೇಷನ್‌ನವರು ಕುಟುಂಬದವರನ್ನು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಅವರ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಾವು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರೂ ಅವರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲಭ್ಯಾಗಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಅಡ್ಡಿ ಬಾರದಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Sri G. Venkatai Gowda may speak now.

Sri C. M. ARUMUGHAM (K.G.F.).—I am trying since a long time. It is not as if I am under the mercy of the Speaker to get a chance to speak. I have a right to speak here. It is not as if I am asking for some mercy by the Speaker. You are denying my right to speak in this House.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Order, order. That is not the way. He is behaving in a different way. When a member is called he should not assert himself like this. He was not called. He should take his seat.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—How is it that you called him?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is left to me.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—You must follow certain rules of procedure.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is not worthy of a Member to behave like this.

†Sri G. VENKATAI GOWDA.—Mr. Speaker Sir, many of my friends who have taken part in the discussion have laid more emphasis on the question of providing suitable provision for paying compensation. Of course, our Hon'ble Minister for Revenue has been very considerate and he came to a compromise with us. Since the amendment of Mr. Suryanarayana Rao is before the House, I do not speak much in respect of the payment of compensation. It would have been better if the provision made in the original Bill namely to give seven times the cash allowance, had been retained. Sir, I have reason to believe that the Hon'ble Minister for Revenue has been under a mistaken impression as a result of the Supreme Court decision. What their Lordships in the Supreme Court have held is that recognition of the hereditary right is bad as it offends article 16 of the Constitution. They have not said that the appointment made on whatever basis, is illegal. They only say that recognising the principle of hereditary right to office

is illegal as it infringes the provisions of the Constitution. That is the only thing. They have further added that if there are any emoluments attached these offices, that also is illegal.

My submission is that now we are seeking to abolish the village offices and we do not intend to abolish the hereditary rights because that has been decided by the Supreme Court as illegal. It is like abolishing any office created by the Government when Government feels that it is not necessary to continue that office. If an office is abolished the consequence has to be met adequately. My submission is that this office is going to be abolished as a result of this legislation and several officers will go out of employment. Then it is the bounden duty of Government to provide adequate relief to those officers who are removed from office. From that angle if the Minister had viewed the Bill dispassionately, he would have come to a correct perspective, but now to accept an amendment which they did not consider at the time of the deliberations of the Joint Select Committee is something strange. I would, however, appreciate the Hon'ble Minister if he accepts the amendment tabled by Sri Suryanarayana Rao in respect of providing compensation though I feel that it is inadequate. Compensation must be reasonable and at the existing rate. Even though it may not be adequate, it should be just and in accordance with the principles of equity and natural justice.

Going through the various provisions of the Bill I find that the term 'officiator' has been defined as one who has been substituted to function in a village office or to perform the duties of such office, but no provision has been made in the Bill to give any relief to those substitutes who are known as deputies. I know of instances where these substitutes have been working for 10 to 20 years and when these offices are abolished naturally these substitutes go out of employment. My submission is that whoever is at present the incumbent of the office, the Government has to take into consideration the question of giving relief to the present incumbent because the Supreme Court has held that as a hereditary right nobody is entitled for compensation and so the relief that we are contemplating to give should be to the present incumbents who are likely to be thrown out of office as a result of this legislation. So who ever he may be, whether he is a deputy or a holder of the office, should be given the relief. I request the Hon'ble Minister to seriously think about this matter because if this relief is not given to the deputies he will be discriminating against one class. If deputies are holding the office then they should be entitled to this relief. The very intention of defining 'officiator' is to give some sort of relief to him. I do not know what the Minister has in mind in respect of officiators. Of course, you may prescribe some time limit. If an officiator has worked for 5 to 10 years then he must be given some relief when the office is abolished.

So far as unauthorized and authorized holders are concerned, I fail to understand how the Government is able to find out whether a particular piece of land has been assigned with any Particular office.

(Sri G. VENKATAI GOWDA)

I maintain that these lands or emoluments that have been given are associated with the holder of the office and not to the office. If that view is correct, then when the office is abolished there is no question of resumption or re-grant. The question of resumption and regrant would create several complications and there will be endless litigation. The Minister has got to consider this aspect because these lands have passed through many hands and people have been enjoying these lands from time immemorial. If Government were now to interfere with the possession of those lands, then the law of adverse possession would come into operation. All these things could have been avoided if the provision of resumption and regrant is deleted from the Bill. So I submit the provision for summarily evicting unauthorized holders is totally uncalled for and unwarranted. If he has been in possession for more than 12 years then Government ought to have taken steps to regularize the unauthorized alienation. The present incumbent would have purchased it for some consideration and so it is not proper to throw him out. So I would submit that the Minister might think of a suitable amendment, if not just now, at some other appropriate time so that all these unnecessary complications could be avoided.

Then I come to clause 5(3) which says:

“The occupancy or the ryotwari patta of the land, as the case may be, re-granted under sub-section (1) shall not be transferred without the previous sanction of the Deputy Commissioner and such sanction be granted only on payment of an amount equal to twenty times the amount of full assessment of the land.”

When I pay the occupancy price contemplated under the Bill I become the absolute owner. Thereafter if I want to alienate the land, then why should Government insist that I should pay 20 times the assessment and seek the permission of the Deputy Commissioner for alienation? This restriction will infringe on the fundamental rights and it will not stand in a court of law. So I submit that portion has got to be deleted.

With these words I welcome the Bill and suggest that the complications that I have pointed out may be avoided.

† Sri V. S. PATIL.—Sir, originally I had welcomed the Bill when it was introduced in this House, but after going through the Select Committee report I am rather disappointed. This Bill is intended to revolutionize the whole structure of society from the bottom, namely, the village. Our villages were established by these people whom we now call village officers. They are patels, shanbagues or inferior village servants. They are the real persons who have started, maintained and kept the villages going on up till now. This arrangement that is in vogue for thousands of years is now being changed according to the view of our Government.

But when we have abolished the small kingdoms, chiefdoms, jahagirs, inams and all other vested interests, it is but natural that these watandars or village officers are also to be changed. There is no question about it, but there is a distinction which I expected the Select Committee to consider and it is this that these jahagirs and other inams were granted by the Sovereign while these village offices were not granted by the Sovereign but they had been there from the inception of the villages themselves. It is not a grant from any sovereign to any Patel or any inferior village servant at all. They are there from the beginning of the society from the beginning of the village itself and so the question of resumption in the case of these village offices does not arise. This aspect has not at all been considered by the Joint Select Committee and that has practically killed the village officers by way of this Bill. The Bill contains only 12 clauses, but these 12 clauses are going to the root of our society and I should like to tell the Government that by passing the Bill as it is, the party in power will definitely suffer at the hands of these village officers. The big persons—the inamdars, the jahigirdars and others are being given compensation for the resumption of their inams and what is being done here. Because these are poor people, they are not given any compensation on the ground that the Supreme Court has held in a particular case that hereditary offices were illegal and unconstitutional. It really means and it reminds me of a saying in sanskrit because these poor people have no voice with the big guns in the country, they have been made to suffer unnecessarily and I may say, illegally. The Joint Select Committee has not done quite well so far as this aspect of the case is concerned and I challenge the Government to point out a single sannad or a single document under which these village servants have been granted the lands or anything by the Government or the Supreme power. So I should like to say that under the guise of the Supreme Court ruling, the Government ought not to have deprived these poor people of their legitimate compensation to which they are entitled. Further more, what is granted by the Government is merely remission in assessment, something less than the actual assessment, in modern language it is called 'judi'. This is the only thing done by them. Government ought to have given compensation to them.

Another aspect which should have been taken into consideration is that more than a lakh of people are to be thrown out of office. The figure is about a lakh. These officers for a period of 5 years, 10 years or even one year by changes officiate as village officers and if we take into account all those persons, it may go beyond a lakh and a half and these persons are now to be without any employment. What has the Select Committee done or thought about rehabilitating these people? Have they done anything; have they made any provision for rehabilitating these people or giving some other service to these people? There is absolutely nothing. Some third persons will be given employment. All these lakhs of persons will be thrown out of service

(Sri V. S. PATIL)

and their future is very dark. So I submit that the Honourable Minister may think twice before hurrying up with this Bill and getting it passed and making it into a law.

I should also like to submit that they should consider as to whether all the provisions that have been incorporated are really worth doing. There is one more thing which has been omitted that in North Karnatak or the four districts of Bombay-Karnataka, there are village officers called Sannadhis. No reference has been made in this Bill or in the Report about the Seth-Sannadhis. They are really Government servants and lands have been given to them; they are actually enjoying those lands. There is nothing said about them. The High Court has said that they are watandars holding watans of those lands; but the Government of Bombay has opined that these people are not watandars. What has been done with regard to those persons. In villages such servants are there; the lands are held by these village officers. There is no reference to them in this Bill or in the Report. So I submit that the Bill has not been properly examined by the Joint Select Committee and it may be referred back. Otherwise, many complications are likely to arise and the future or the coming election may be affected. We will definitely say that it is the Congress people who have done all the mischief on the floor or outside. So I am making it plain that the Congress party will be definitely affected by the passing of this Bill.

† ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜು (ಕಂದಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನಾವು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಕಾನೂನು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಜುಲಿ ಚುನಾಯಿತ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯ ಮೇರೆ ವಿಶ್ವ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಕ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅನುಮತಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ವಿಷಯಕ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅನುಮತಿಕ ಹಕ್ಕು ಪದ್ಧತಿ ಇರುವುದು ಈಗಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಾಯ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬರುತ್ತಿದೆ. 1949 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ರಾಜ್ಯದ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಿಸ್ಟಂ ಬದಲಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಾರಂಪರ್ಯ ಹಕ್ಕು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ ಅವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1950 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದೇ ವಿಷಯದ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ರಚಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯು ಸಹ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆನಂತರ ನಮಾಸ್ತು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನರಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಸಹ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದರೂ ಮಂತ್ರಾರಂಪರ್ಯ ಹಕ್ಕು ರದ್ದು ಪಡಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ನಿರ್ಣಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇತರ ಯಾವುದೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಬಹು ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಮಂತ್ರಾರಂಪರ್ಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

5-00 P.M.

1957 ರಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಈ ಎರಡು ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವ ಅಡಕವಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಇಳೇತು. ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಾಣ್ಕರೆನ್ನಿಲ್ಲ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಗಿ ಈ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ನಿಯೋಗ ಬಂದು, ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ರದ್ದು ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಘದ ಪರವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಬಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಬಹುಜನ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ, ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರಲಿಟ್ಟನುತ್ತೇನೆ.

ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಿನ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿದ ಪಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳು ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೆಟ್ಟವರಿರಬಹುದು ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲ ಸಂಘಗಳಲ್ಲೂ ಕೆಟ್ಟವರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಇದೆ ಎಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮೈಸೂರ್ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೆಂದು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸತಕ್ಕ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾನಗಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಆ ವಿಧವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವರೀತಿ ಕಿಡಿ ತ ಅಥವಾ disciplinary action ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಹಾಗೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಚರಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದೆ, ತಾವೂ ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಅದೇರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನವರು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ ಹಕ್ಕು ರಾಜ್ಯಂಗದ ಹವಿನಾರನ್ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೌಕರರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನು ಒಳಗಡೆಯೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದು, ಇಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇರುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯವರು “ಕಡಿಡಾರ್ ಮಂಜುನವರು ಪರಶುರಾಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವ ಆರ್ಥ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ ನಾನಾದರೂ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ವಶ ಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ತಪ್ಪಿಗೋಷ್ಠದ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಯುತರಾದ

(ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ)

ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ, ಶಿವಪ್ಪ, ಹುಮಯ್ಯ ಇವರು ನನಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇತರರೂ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದ, ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಧರ ಅಥವಾ ಬಲದಿಂದ ಇದು ವರೆಗೂ ಅಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ನಾನು ಮೂರ್ಖನಾಗುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಾನು ರೂಪಿಸುತ್ತೇನೆಯೇ ಹೊರತು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೇ ಆಗಲಿ ಬಹುಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತರಬಾರೇಬೇಕು. ಅದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತಿರುಳು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಹುಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ವರ್ತಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri B. SHAMSUNDAR.—Do you mean that all the people in the State have approved of this ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I did not refer to the people; I referred to the Members of this House. Hon'ble Member should not forget that we have been elected by the people and what we do will mean that it has the approval of the people.

Sri B. SHAMSUNDAR.—When we got elected, this issue was not there. You please resign and get elected on this issue.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—If the House does not approve of this Bill, then that question arises.

Sri B. SHAMSUNDAR.—You get elected on this issue.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Not necessary. ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿ, ಕಾನೂನುಗುಣವಾಗಿ, ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವಾಗ, ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ, ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೇ, ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಮ್ಮುಖವಾಗಿದೆ. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮುಂದೆಯೂ ಇತ್ತು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳ ದಿವಾರ್ಯವಿಂದ, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈಗ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಇಷ್ಟತ್ತರಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಿ ಎಂದೂ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹತ್ತರಷ್ಟು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ದಿವಾರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ ನೂರರಷ್ಟು ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾನೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಶಕುನಾಸಿಗಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—Disgruntled elementsನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಏರ್ಪಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕಾನೂನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಯಾವಾಗಲೂ ವಿನೂತನರಾದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಹಕ್ಕು ಮೊಟಕು ಮಾಡುವಾಗ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅಸ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇರುವುದು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ ಹಕ್ಕಲ್ಲ. It is not the post of the hereditary officer. It is not an office ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

(Interruption by Sri Y. VEERAPPA)

I am not going to yield, Sir, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಚುನಾಯಿತ ಸಮಿತಿಯವರು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ನೂರತ ಮತ್ತು ಅನುಭವ ಸ್ವರಾಜ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಖಾರಾಧ್ಯರಾದವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇನ್ನು ಕಾನೂನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲ್ಲ. ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಅದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆ.

The office cannot be a right.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ರೈಟ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಆದರೆ ಅವರುಗಳ ಹಕ್ಕು ದಾರಿ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಜಂಟಿ ಚುನಾಯಿತ ಸಮಿತಿಯವರು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಾವು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೊತ್ತವನ್ನು ರಿಲೀಫ್ ಆಗಿ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅವಮಾನಕರವಾದುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮಲೆನಾಡಿನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನೊಳಗೆ ನನ ಜನರು ಹಿರಿಯರೂ ಆದವರು ಪಟೀಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನನಗೆ ಭಾಷನವರಾಗಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು—ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವರಮಾನ ಇದೆ. ಈ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಇಂತಹವರಿಗಲ್ಲ. ಯಾರು ಈ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಅಂತಹ Need ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಮೊತ್ತ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾನವೀಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮಾನ ಸದಸ್ಯರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮುಹಾರಾಘ.—ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ, ನಾವು ದಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಕಾಣಿಕೆ ಎಂದು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾನಾಗಲಿ, ಜಂಟಿ ಚುನಾಯಿತ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದುಗೂಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಲೆ ಬಾಗಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ರೆವಿನ್ಯೂತಾಯಿಯಂತಿರುವರು

(ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ)

ಸತ್ತಿಹೋದರು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ತಾಯಿ ಎಂದರೆ ಮೈಸೂರು ತಾಯಿಯ ಬೊಕ್ಕಸ ಬರಿದಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇನಾಮದಾರರುಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಕಾಂಪೇನ್‌ಸೇಷನ್‌ನ್ನು ಒಹಳವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಗೂ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಇನಾಮದಾರರಿಗೆ ಕಾಂಪೇನ್‌ಸೇಷನ್‌ನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಅವರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಗ್ರಾಮದಿಕಾರಿಗಳ ಜಮೀನನ್ನು ಗೇಣೀದಾರರಿಗೆ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅವರಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಒರಭಾರೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನಾಮದಾರರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಕಾಂಪೇನ್‌ಸೇಷನ್‌ನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಎಲ್ಲ. ಇನಾಮದಾರಿಯಾತಿಯ ಕಾನೂನು ರಾಜ್ಯದ ಅನೇಕಕಡೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲರಲ್ಲ. ಇನಾಮದಾರರುಗಳ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಗೇಣೀದಾರರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಇನಾಂ ಜಮೀನನ್ನು ಟೆನ್ ಟಗಲಾದವರು ಐದುವರ್ಷ ಕಾಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಟೆನ್ಸಿ ಕಾನ್ಸ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಆಗುವಂತೆ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಂತಹವರ ಜಮೀನಿಗೆ ಕಾಂಪೇನ್‌ಸೇಷನ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೇ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ತಾವೀಗ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇನಾಮದಾರರುಗಳಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕಾಂಪೇನ್‌ಸೇಷನ್‌ಾಗಿ ಕೊಡಕೂಡದು. ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಂಪೇನ್‌ಸೇಷನ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಟೆನ್‌ಟಗಲೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾನೀಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳದೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾಗೊಂಪವಿದೆ. ಈಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು yield ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ದರಿಂದ ಇನಾಮದಾರರುಗಳಿಗೆ ಆನ್ವಯಿಸಿದಂತೆ ರಾಜರುಗಳಿಗೂ ಪ್ರೀವಿಶರ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೀವಿಶರ್‌ನ್ನು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಾಗ ದೇಶೀಯ ರಾಜರುಗಳು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಿದಾಗ Merger Agreement ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬಂತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸು ಆಕ್ಟನ್ನು ಅದಾಗ ಅವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವರನ್ನು ಬಂದೂಕದಿಂದ ಹೆದರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಪ್ರೀವಿಶರ್‌ನ್ನು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸೌಮ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಆರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿನ ಪರಿಹಾರಕಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು 1952-1953ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಎಂಟು, ಒಂಬತ್ತು, ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಚಿರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಡವರಿಗೆ, ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ಹೇಮಂಟನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವಿರಪ್ಪ.—ಎದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಾಲೆಂಜು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಾ ?
If you permit me, I will take a challenge on this. ಬೆಸರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲ.
ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾದವರಿಗೆ ನೂರರು ಎಕರೆಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Ministers are political sufferers.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Even Non-Congressmen have been granted Lands.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಾಡುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಯೆ ಲೆಚಿಸಿದ್ದೆವೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಿಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಭೋಗರುಗಳ ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ರೆವೆನ್ಯೂಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಸಹ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ನೌಕರರ ಗಳ ಪೈಕಿ ಹಾರಾದರೂ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ Age Restriction ನನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಸುಮಾರು 45 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು Relax ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ S. S. L. C. ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—What is the minimum qualification ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—It would be S. S. L. C. in the case of village accountants cum panchayat secretaries.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Is it not a fact that you have already made some appointments.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—No. no.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Atleast temporarily.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—That is a different matter. We have appointed some village officers and other officials as village panchayat secretaries in addition to their own duties.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ ಸಿವ್ವಪ್ಪ.—ಇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಆಟೆಂಡರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ?

Sri CHAMAI AH.—You had a proposal to appoint Patels as attenders.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ಮದರಾಸು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ Service Accountants Post ಇದ್ದು.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I have very little time. I have already submitted that there is a proposal to appoint full-time Government servants in place of patels and shanbagues and they will function not only as village accountants but also as panchayat secretaries and the minimum educational qualification prescribed is S. S. L. C.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವಾಗ ಪಯ್ಕು ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರ ರೂಲ್ಸ್‌ಗೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದಂತೆ ಎಲ್ಲ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಬರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಶ್ಯಾನುಬೋಗರನ್ನು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಬೇಕಾಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನವರು ಯಾವರೀತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂಮೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಂಡಾರವನ್ನು ಬರೆದು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಮುಂದಿನ ಜನರ ಚುನಾವಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಹೊರತಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರು ಸಹ ಚುನಾವಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನನ್ನ ಅರ್ಥ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಿಮ್ಮಪಡಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದೇನೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಸದಸ್ಯರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕೂಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿದ ನಾನು ಹಾರನ್ನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಈ ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿದ ಬಿಡಿಸಲು ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನ. ಸಿ. ಹರ್ಷವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ತಹವಾಯಿತು. “ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ದೀಪ ಇಟ್ಟು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಾ ಇದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೂಗಿದರು ಎಂದು ನಾನು ಎದಿಗೂ ಭಾವಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. Socialism is the monopoly of Communists only. ಕಮ್ಯೂನಿಸಂ ಮತ್ತು ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ಇವುಗಳ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಜಹಗೀರುದಾರಿ ಅವರಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದು. ಅವರೇ ಮಾನಾಪಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಆ ಕಡೆಯೂ ಇದ್ದಾರೆ ಈ ಕಡೆಯೂ ಇದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ತಮ್ಮದೇ ಮನಾಪಲಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ದೀಪವಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಕ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರು ವಿನೀತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ನೆನಪು ಇದೆ. ಪುನಃ ಆ ವಾತವರೂವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ವಿಷಯಕವನ್ನು ಇಟ್ಟಾಗ ಈ ವಿಷಯಕದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಂಶವನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವಿಲಾಸ್.—ಪುನಃ ನೀವು ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ದೀಪ ಇಟ್ಟು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I still adhere to the views of the Joint Select Committee. But I shall bow down to the opinion of the majority of the Members.

ಶ್ರೀ ಎ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ.—ಕಂಸೆನ್ಸೇಷನ್ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ? Has the decision of the Supreme Court upset the decision ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನವೀಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ನಾನೇನೂ ಅಡ್ಡಿಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ವಿತ್ತರೂ ಸಹ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ.—ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನ ಅಡ್ಡಿಬರುವುದಿಲ್ಲವೇನು !

Sri KADIDAL MANJAPPA.—ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಗೂ, ರಿಲೀಫ್ ಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ರಿಹ್ಯಾಬಲಿಟೇಷನ್ ಗೂ ರಿಲೀಫ್ ಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. Let us not talk that way. I still hold that they are not entitled to compensation. If the House which is supreme body is willing to give relief or Rehabilitation grant, we do not come in the way. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಾಂತಿಯವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ಡಿಸಿಷನ್ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತೀರ್ಮಾನ ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಲಂಬಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. Bombay Tenancy and Agricultural Land Act ಗೆ ಏನು ನಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ನವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ವರ್ತಕ ರಾಯ್ಡ್ಸ್ ಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ವಾಗಿದೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The whole thing looks in congrooves, when the right of compensation does not exist, when the right to hereditary office does not exist, why not parts the Bill abolishing the village officers and the question of relief being considered on the administrative side of the Government in Collaboration with all parties. You have still an opportunity to do that, please think about it.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I was referring to the observation of Sri Siddhanti in regard the decision of the Bombay High Court.

The question that arose for decision is whether the Bombay Agricultural aids and Tenancy Act applies to a particular land which is a watan land. I will read the relative portion of the judgement.

“Both the courts below have come to the conclusion that the suit property are agricultural lands. Ordinarily, all agricultural lands come within the scope of the Bombay Tenancy Act unless they are excluded by section 88 of the Act. In order to bring within the scope of section 88, it must be shown that the suit properties are either Government lands or they are held on lease by the Government. Watan lands cannot be said to be lands held on Government lease. It is true that in certain circumstances, Government has the power to resume the lands in question.

ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದೇನೆ. ಹಳೆಯ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ 5-6 ಕಾನೂನುಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಇನಾಂತ್ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಆ ಸರ್ಕಾರವು ಅಸ್ತಾನಾ ತನ್ನ ಬಳಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಬೆಲೆ ತಕ್ಕ ವಿವರ ಹೊರನೋಟವೆಂದು ನಾನು ಅರಿಕಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈಗ ರಿಹ್ಯಾಬಲಿಟೇಷನ್ ಅಥವಾ ಪುನರ್ವಸತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜಮೀನು

(ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ)

ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ರ್ಯಾಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರಾಲ್ಫ್‌ನನ್ನು ತಿಮ್ಮಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಶೇ. 10ರಷ್ಟನ್ನು ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾರ್ಚ್ 10ನೇ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀ ಮಾರ್ಕ ವೆಂಕಟೇಗೌಡರು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಕೆಲವು ಕಾನೂನುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ಕಾನೂನುಗಳ ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳು ಅನುಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ದೀಕ್ಷಿಯಾದ ಕಾನೂನುಗಳು ಅವಶ್ಯಕವಿವೆ. ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಇನಾಂತಿ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳು It is a correct opinion.

5-30 P. M.

Sri B. SHAMSUNDAR.—It is a wrong opinion. If all the facts relating to village Offices had been put before the Supreme Court, the decision would have been quite different. These facts were not there before the Supreme Court.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—We have to bow down to the decision of the Supreme Court.

Sri B. SHAMSUNDAR.—If all the facts are again placed before the Supreme Court the case can be re-opened. You should not take hasty decisions.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಅಕ್ರಮವಾದುದನ್ನು ಈಗ ಕ್ರಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೆಂದವೇಳೆ ಅವರು ಯಾರಾವರೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣಕಾಸು ಮಾಡಿದರೆ, ಜಮೀನನ್ನು ಆಪಾದನೆಗೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸರ್ಕಾರಗಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀದಿಸಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳಿರುತ್ತೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಹಂಗಾಮಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಈ ಪರಿಹಾರ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೆ ದೊರೆಕಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಈ ವಿಷಯ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಅನುಸಾರರ ಕೈಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರತಿಫಲ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಂಗಾಮಿಯವರಿಗೆ ಈ ಅನುಕೂಲ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರ್ಯಾರ ಹಕ್ಕು ಯಾರ್ಯಾರಿಗಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಈ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನಾವೀಗಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನು ತೋಟ—ತಳವಾರರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ದವಸದ ಧಾರಣೆ ಮೇಲೆ ಅಂದರೆ ಈ ದವಸದ ಧಾರಣೆಯ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಯಾರು ಈ ವಿರಾತೆ ದವಸವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂಥವರಿಂದ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದಾಣಿ ವಸೂಲ್ಯಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದರೆ ರೆತರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಜಮಾನು ಕಂದಾಯದ ಮೇಲೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದಾಣಿ ವಸೂಲ್ಯಾಡಬೇಕೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನಾವಿಗ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಜೊಬಲಗು ಈಗ ಪಜೀರ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತೆ. ಪಜೀರಿಗೆ ಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೂ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಗಳಂತೆಯು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಕಂದಾಯದ ಪ್ರತಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೂ 4 ರೂಗಳಂತೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ತೋಟ—ತಳವಾರರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಶೇಕಡ 6½ ರಂತೆ ಬೀಳುತ್ತೆ ಆದಕಾರಣ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರು ತೆಂಬ ವಾದ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಈಗಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನಾಗಿದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನಿಗಲಿಂದಲೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನಿದು. ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—The question is :

‘That the Mysore Hereditary Village Offices Ablition Bill, 1959, as reported by the Joint Select Committee, be taken into consideration.’

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—Now the Bill will be read clause by clause. We will take up Clause 2. There is an amendment in the name of Sri Veerappa. He is not here. The question is :

“That Clause 2 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 2 was added to the Bill.

MR. SPEAKER.—Clause 3 there is an amendment in the name of Sri Y. Veerappa.

SRI Y. VEERAPPA.—I beg to move:

“That in sub-clause (2), for the words “the decision of the District Judge on such appeal shall be final” the words “against the decision of the District Judge an appeal can be preferred in the High Court and the decision of the High Court shall be final.”

MR. SPEAKER.—Amendment moved :

“That in sub-clause (2), for the words “the decision of the District Judge on such appeal shall be final,” the words “against the decision of the District Judge on Appeal can be preferred in the High Court and the decision of the High Court shall be final.”

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶವಿಷ್ಟೇ ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಲೇಜ್ ಅಭೀನರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ನಾನಾ ಕಾನೂನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ಪ್ರಿಟೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಆಮೆರು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಈ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವಿಲೇಜ್ ಅಭೀನರುಗಳಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಅಷ್ಟು ಕಾನೂನಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನುಗಳ ಅರಿವು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅಂಶ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೇದ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ತೀರ್ಮಾನದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತರ ತೀರ್ಮಾನದ ಮೇಲಿನ ಅಪೀಲನ್ನು ದೇಶವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕೆಂಬ ಸಮುದ್ದೇಶವಿಂದ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬಾಧಕವೇನು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಇದು ಬಹಳ ಸಾಧುವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆದಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಕ್ಷಿಗಾರರಿಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಲು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ವೀರಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸರಿ ಬಿಡಿ; ನನಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತೇ ಇತ್ತು.

The question is :

“That in sub-clause (2), for the words “the decision of the District Judge on such appeal shall be final”, the words “against the decision of the District Judge an appeal can be preferred in the High Court and the decision of the High Court shall be final.”

The amendment was negatived.

Mr. SPEAKER.—the question is:

“That Clause 3 stand part of the Bill.”

The motion adopted

Clause 3 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That clause 4 stand part of the Bill.”

The motion was adopted

Clause 4 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 5.

Sri Y. VEERAPPA.—Sir, I move:—

That in clause 5, sub-clause (3) shall be deleted.”

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

“That in clause 5, sub-clause (3) shall be deleted.”

†ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಲ್.ಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಈ ಸಬ್‌ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ.

(3) The occupancy or the ryotwari patta of the land, as the case may be, regranted under sub-section (1) shall not be transferable without the previous sanction of the Deputy Commissioner and such sanction shall be granted only on payment of an amount, equal to twenty times the amount of full assessment of the land. ನ್ಯಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ occupancy right confirm ಆದಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ 20 ಪಟ್ಟು ಹಾಕೊಟ್ಟು ಪುನಃ ರಿಗ್ರಾಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಉಚಿತವಾದುದು ಎಂದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ occupancy confirm ಆದಮೇಲೆ alienate ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಮಾನ್ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶವಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಬ್‌ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಡೀಲಿಟ್ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಾದುದು. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಹುಶಃ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಭೆ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Sri A. S. Patil's amendment is the same.

Sri A. S. PATIL.—I am not moving it.

†Sri G. VENKATAI GOWDA.—I am challenging the validity of this sub-clause. So far as this amendment is concerned, the Honourable Minister can accept it for the simple reason that the person having paid the occupancy price and having become the absolute owner, why should the Government put restrictions as they like in respect of that land. What sanctity or importance the Minister has attached to this? If I pay the occupancy price, the land may be conferred in my favour and I may become the absolute owner; I should be left to do as I please. Why I should pay twenty times the assessment and get the permission of the Deputy Commissioner in order to give a disposal to it, I do not understand. Therefore, I request the Minister to accept the amendment and delete this sub-clause.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I am not prepared to accept the amendment because in similar enactments in force already similar provision is made for payment of occupancy price when the occupant proposes to alienate the land.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The real point is that he is an unauthorised holder and that is why he is made to pay extra.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—After all, according to the Report on the amended Bill before the House, the person to whom the land is granted is required to pay six times or three times if he is an inferior village officer. So it is abnormal. If man wants to have the land, he will get it for a very normal sum, a paltry sum three times the assessment and in the case of a inferior village servant, it is only a single assessment, we have thought over the matter and it is absolutely necessary.

Mr. SPEAKER.—What does the Honourable Member propose to do with his amendment ?

Sri Y. VEERAPPA.—I press it.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That in clause 5, sub-clause (3) shall be deleted.”

The amendment was negatived

Mr. SPEAKER.—There is another amendment in the name of Sri P. G. Sidhanthi.

Sri P. G. SIDHANTHI.—Sri, I move:

“That in sub-clause (3) between the words ‘shall not be transferable’ and ‘without the previous sanction the words ‘except in case of partition among members of Hindu Joint Family’ shall be inserted.”

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:—

“That in sub-clause (3) between the words ‘shall not be transferable’ and ‘without the previous sanction’ the words ‘except in case of partition among members of Hindu Joint Family’, shall be inserted.”

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಬಿ. ಸಿದ್ಧಾಂತಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ಹಕ್ಕು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಆಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಈ ಮೂಲ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಸೂಚಿಸುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸೂಕ್ತ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇವರಲ್ಲಿಯೂ ತತ್ಪರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. Except in case of partition ಎಂದಿರುವುದನ್ನು “otherwise than by partition” ಎಂದು ಇರುವುದಾದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಸರಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. It is only a verbal change.

ಕ್ರೀ. ಬಿ. ಬಿ. ಸಿದ್ಧಾಂತಿ.—ಈ verbal change ಮಾಡುವಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬವ್ವಿಗೆ ಇದೆ.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—‘otherwise than by partition’. It is only verbal.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Change of wording is an amendment and it cannot be accepted now. We have not received notice of the amendment.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Either he has to accept the Honourable Member’s amendment or not.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Amendment to amendment is permissible. I am moving the amendment with the permission of the Chair.

Mr. SPEAKER.—It is of a very formal character.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—The Revenue Minister’s amendment is not before us. So we are not going to accept it.

Mr. SPEAKER.—I think the member is making much of this thing. Amendment to amendment can be moved with the permission of Speaker. If the amendment is of a very substantial character, then he can object, but it is of a very formal character.

Sri S. D. KOTHAWALE.—When it is a question of only verbal change, no notice is necessary and the Chair can permit.

Mr. SPEAKER.—That is what I said. It is of a very formal character.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I move :

“That the words “except in case of partition” in the amendment, be substituted by the words “otherwise than by partition.”

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Sir, I oppose the amendment to the amendment of Sri Siddanthi. Partition is also a transfer under the Transfer of Property Act. I want the entire thing to be excluded. Why should we give preference only to partition and why not for other things? When you prohibit the entire transaction, I should like to know how you allow the resumption of partition? It offends the law of transfer of property; it is not admissible. So, the amendment is to be deleted.

Mr. SPEAKER.—I will put the amendment to the amendment. The question is :

“That in Sri Siddanthi’s amendment, the words ‘except in case of partition’ be substituted by the words “otherwise than by partition.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—I will put the amendment as amended. The question is :

“That in sub-clause (3) between the words ‘shall not be transferable’ and ‘without the previous sanction,’ the words ‘otherwise than by partition’ among members of Hindu Joint Family’ shall be inserted.”

The amendment was adopted

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—I beg to move :

“That in sub-clause (3), for the words “twenty times,” the words “fifteen times” shall be substituted.”

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

“That in sub-clause (3), for the words “twenty times” the words “fifteen times” shall be substituted.”

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That in sub-clause (3), for the words “twenty time” the words “fifteen times” shall be substituted.”

The amendment was adopted

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That clause 5, as amended, stand part of the Bill.”

The motion was adopted

Clause 5 as amended was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 6. The question is :

“That clause 6 stand part of the Bill.”

The motion was adopted

Clause 6 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 7 and 8. The question is :

“That clauses 7 and 8 stand part of the Bill.”

The motion was adopted

Clauses 7 and 8 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 9. First amendment is in the name of Sri Narasimhan.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I have been authorised to move it, Sir.

Mr. SPEAKER.—All right.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I beg to move :

“That the following sub-clause shall be added at the end of sub-clause (2) :

(3) Notwithstanding anything contained in any other law for the time being in force any village officer or holder of village office not entitled to any relief under section 5 of the Act shall be granted land, by the Government or such other person as may be prescribed, to the extent sufficient to enable the person to lead a living of tolerable level, provided that no person under this section shall be granted more than 10 acres of dry land or 5 acres of wet land, and on payment

by the village officer concerned of three times the occupancy price in the case of inferior village officers and six times in the case of other village officers."

Mr. SPEAKER.—Amendment moved.

"That the following sub-clause shall be added at the end of sub-clause (2) :

(3) Notwithstanding anything contained in any other law for the time being in force any village officer or holder of village office not entitled to any relief under section 5 of the Act shall be granted land, by the Government or such other person as may be prescribed to the extent sufficient to enable the person to lead a living of tolerable level, provided that no person under this section shall be granted more than 10 acres of dry land or 5 acres of wet land, and on payment by the village officer concerned of three times the occupancy price in the case of inferior village officers and six times in the case of other village officers."

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Sir the Hon'ble Minister is aware that there are many village officers who were assigned land and there are also village officers who have not been assigned land. Section 5 proposes to give a right to these people to whose office these lands have been assigned. Such persons derive the right for such lands being regranted. But there are others who have not been assigned that land. There is an amendment coming before this House seeking to pay compensation to these officers. In that case, village officers in some cases not only get the benefit of land granted to them but also the compensation to be paid to them. There will be some who do not get this benefit. In order to avoid this type of discrimination, I have moved this amendment. In Madras are a no lands have been assigned. So, this amendment will enable all the officers to get 10 acres of dry land or 5 acres of wet land, in addition to the compensation.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, we have already taken steps to give that kind of a relief to the village officers who do not get land. The Land Revenue rules were amended on 10th March 1961. There is a provision to grant land free of cost to poor persons up to Rs. 250, the up-set price is up to Rs. 250, it is possible to waive. Therefore, there is no need for the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the following sub-clause shall be added at the end of sub-clause (2) ;

"(c)" Notwithstanding anything contained in any other law for the time being in force any village officer or holder of village office not entitled to any relief under section 5 of the Act shall be granted land, by the Government or such other person as may be prescribed, to the extent sufficient to enable the person to lead a living of tolerable level, provided that no person under this section shall be granted more than 10 acres of dry land or 5 acres of wet land, and on payment

(MR. SPEAKER)

by the village officer concerned of three times the occupancy price in the case of inferior village officers and six times in the case of other village officers".

The amendment was negatived.

Sri Y. VEERAPPA.—I beg to move ;

"That in sub-clause (2) for the words " of one hundred rupees to the applicant", the words " equivalent to 30 times of their existing emoluments" shall be substituted. "

MR. SPEAKER.—Amendment moved "

"That in sub-clause(2) for the words" of one hundred rupees to the applicant" the words "equivalent to 30 times of their existing emoluments" shall be substituted."

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೇನರಸೀಪುರ).—ಸ್ವಾಮೀ. ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ, ಮೊದಲೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ, ಜನ್ಮಾಂತರದಿಂದಲೂ ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಾವ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗಲೇ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನೂಟಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, sub clause (2) ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂರುರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು *Ex-gratia* ಎಂದು ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಆರ್ಜಿಪಾಕಿದರೆ, ಅವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಗೌರವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಾತು. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಗೌರವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅದೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತರಹದ ಭಿಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಕ್ತ ಕಂಠದಿಂದ ಹೊಗಳಿದರು—ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಮಾಡಿದರು. ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರೊಡನೆ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂತಹ ಜನರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ತೆಗೆದುಬೀಕಾದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಅದು ಅರ್ಜಿಪಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ನೋಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಮಿಷನರ ಮುಂಜ್ಞಾನವರು ಜಮಾಬು ದಾರಿಯಿಂದ ಹೇಳುವವರು ಇನಾಂ ಅಬಾಲಪನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಗಂನ ಪಿರವಿ ಪರ್ವಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೋ ಹಾವನ್ನು ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದದ್ದಕ್ಕೆ, ಕ್ರೋಧ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವತ್ತಿನವನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ದಿವಸ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಿತು. ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಹಿಂದೂ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಒಂದು ಅಗ್ನಿಮಂಟನತೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎನ್ನುವ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟರು ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಧರ್ಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 1957 ರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಪೋಲೀಸ್ ಏನಿತ್ತೋ ಆ ಪೋಲೀಸ್ಗಳು ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಈಗಲೂ ಪೋಲೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಇದರ ಮೂಲ್ಯವು ಪಟ್ಟನಷ್ಟು. ಆದರೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಮ್ಯವಸ್ಥೆ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಿಗಳು ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೂ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಹುಮುಟ್ಟಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ *Ex-gratia* ಎಂದು ಹೇಳಿದವರು, ಹೇಳುವಾಗ ಬದಲಾದ ಮೊದಲ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆರಂಭವಾಯಿತು ಎಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ನಾನು ವ.ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿ, ಈಗ ತಕ್ಕ ಪೋಟಿಗೆ ಏನಿದೆ ಇದರ ಮೂಲ್ಯತರಪ್ಪು ಕೊಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮಾಜ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಸಮಸ್ಯೆ ಒಂದು ಜಟಿಲವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಡು ಪರಿಹಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡುವಾಗ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೂಲ್ಯತರಪ್ಪು ಮಾಡಲು ಮಾನ್ಯ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—However much I sympathise with the lot of the village officers, I cannot make up my mind to accept my friend's amendment. I do not want to repeat what I said already. If the Hon'ble Member had calculated the amount involved in accepting his suggestion, he would not have brought in this amendment. It would amount to 20 or 30 crores. We cannot be liberal and generous at the cost of the State Exchequer. I would therefore request the Hon'ble Member to withdraw his amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That in sub-clause (2) for the words "of one hundred rupees to the applicant", the words "equivalent to 30 times of their existing emoluments" shall be substituted."

The amendment was negatived.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—I beg to move:

"That for clause 9, the following shall be substituted:—

"9. *Relief to holder of a village office.*

(1) A holder of a village office abolished under this Act, shall be paid in such manner and in such instalments as may be prescribed. an amount equal to the aggregate of the amounts calculated in the manner provided in the following clauses (a), (b) and (c):—

(a) Where the full or a portion of the assessment of the land granted or continued in respect of or annexed to, any village office by the State was assigned towards the emoluments of the holder of such office, six times the amount equal to the difference between the amount of such assessment or portion and the amount of quit rent of jodi, if any, payable to the State Government by the holder;

(b) Six times the amount equal to the annual cash allowance or other annual payment of money (not being the rent of land resumed under clause (b) of section 12 of the Bombay Hereditary Officers Act, 1874, (Bombay Act 111 of 1874) or a like provision under any existing law relating to village offices) made by the State Government to the holder under the existing law relating to village offices:

Provided that where the land granted or continued in respect or annexed to a village office is not less than three acres in extent, the

(Sri K. S. SURYANARAYANA RAO)

sum payable shall be three times the amount specified in this clause :

Provided further that in determining the amount of annual cash allowance or other annual payment of money made by the State Government under this clause, the enhancement in such allowance or money ordered :—

(i) in the Mysore Area, excluding the Bellary District, by G.O. No. R. 23-77/L.R. 69-42-17, dated 18th October, 1942; G.O. No. R. 3919.4007/L.R. 155-47, dated 24th September 1947 and G.O. No. RDF 111 VOA 57, dated 8th June, 1957;

(ii) in the Bombay Area, by G.O. No. G.R.R.D. No. 9790/33, dated 24th May, 1944, G.R.R.D. No. 5741/45, dated 3rd July, 1948; and G.O.R.D. No. RDF 11 VOA 57, dated 8th June 1957;

(iii) in the Hyderabad Area, by G.O. No. (2) dated 8th October, 1949; G.O. No. 2, dated 22nd December, 1949 and G.O. No. RDF 111 VOA 57, dated 8th June, 1957;

(iv) in the Madras Area and Bellary District by G.P. No. Mis 877. Rev., dated 27th April, 1945, G.O. No. 2108, dated 27th September, 1946 and G.O. No. RDF 111 VOA 57, dated 8th June, 1957; shall be excluded;

(c) six times the cash value of the average of the customary fees or perquisites in money of in kind levied or leviable by the holders of the inferior village offices under the existing law relating to such offices during the three years immediately preceding the appointed date; and such cash value shall be determined in the prescribed manner and shall not exceed the amount which under the existing law could, on default of payment in kind, be recovered :

Provided that when the land granted or continued in respect of or annexed to a village office is not less than three acres in extent, the sum payable three times the amount specified in this behalf.

(2) A holder of a village office entitled to payment under sub-section (1) shall make an application to the Deputy Commissioner in the prescribed form within one year from the appointed date. The Deputy Commissioner shall, after holding an enquiry in the prescribed manner, by order determine the amount payable to the applicant.

(3) Any person aggrieved by the order of the Deputy Commissioner under sub-section (2) may within sixty days from the date of the order appeal to the Divisional Commissioner and the decision of the Divisional Commissioner on such appeal, shall be final.

MR. SPEAKER.—Amendment moved.

“That for clause 9, the following shall be substituted :—

“9. *Relief of holder of a village office.*

(1) A holder of a village office abolished under this Act, shall be paid in such manner and in such instalments as may be prescribed, an amount equal to the aggregate of the amounts calculated in the manner provided in the following clauses (a), (b) and (c):—

(a) Where the full or a portion of the assessment of the land granted or continued in respect of or annexed to, any village office by

the State was assigned towards the emoluments of the holder of such office, six times the amount equal to the difference between the amount of such assessment or portion and the amount of quit rent or jodi, if any, payable to the State Government by the holder;

(b) Six times the amount equal to the annual cash allowance or other annual payment of money (not being the rent of land resumed under clause (b) of section 12 of the Bombay Hereditary Officers Act, 1874, (Bombay Act III of 1874) or a like provision under any existing law relating to village offices) made by the State Government to the holder under the existing law relating to village offices;

Provided that where the land granted or continued in respect or annexed to a village office is not less than three in extent, the sum payable shall be three times the amount specified in this clause:

Provided further that in determining the amount of annual cash allowance or other annual payment of money made by the State Government under this clause, the enhancement in such allowance or money ordered:—

(i) in the Mysore Area, excluding the Bellary District, by G. O. No. R. 23-77/L. R. 69-42-16, dated 18th October, 1942; G. O. No. R. 3919-4007 L. R. 155-47, dated 24th September 1947 and G. O. No. RDF 111 VOA 57, dated 8th June, 1957;

(ii) in the Bombay Area, by G. O. No. G. R. R. D. No. 9790/33, dated 24th May, 1944; G. R. R. D. No. 5741 45, dated 3rd July, 1948; and G. O. R. D. No. RDF 111 VOA 57, dated 8th June, 1957;

(iii) in the Hyderabad Area, by G. O. No. (2) dated 8th October, 1949; G. O. No. 2, dated 22nd December, 1949 and G. O. No. RDF 111 VOA 57, dated 8th June, 1957;

(iv) in the Madras Area and Bellary District by G. O. No. Mis. 877. Rev., dated 27 April, 1945, G. O. No. 2103, dated 27th September, 1946 and G. O. No. RDF 111 VOA 57, dated 8th June, 1957; shall be excluded;

(c) six times the cash value of the average of the customary fees or perquisites in money or in kind levied or leviable by the holders of the inferior village offices under the existing law relating to such offices during the three years immediately preceding the appointed date; and such cash value shall be determined in the manner and shall not exceed the amount which under the existing law could, on default in kind, be recovered:

Provided that when the land granted or continued in respect of or annexed to a village office is not less than three acres in extent, the sum payable three times the amount specified in this behalf.

(2) A holder of a village office entitled to payment under sub-section (1) shall make an application to the Deputy Commissioner in the prescribed form within one year from the appointed date. The Deputy Commissioner shall, after holding an enquiry in the prescribed manner, by order determine the amount payable to the applicant.

(3) Any person aggrieved by the order of the Deputy Commissioner under sub-section (2) may within sixty days from the date of the order

(Mr. SPEAKER)

appeal to the Divisional Commissioner and the decision of the Divisional Commissioner on such appeal, shall be final."

Mr. SPEAKER.—There are two amendments to the amendments moved by Sri K. S. Suryanarayana Rao. The first stands in the name of Sri Y. Veerappa and the second is to be moved by the Hon'ble Revenue Minister.

Sri Y. VEERAPPA.—I beg to move:

"That to the amendment to clause 9 moved by Sri T. S. Suryanarayana Rao, delete the last Proviso and sub-clauses (i), (ii), (iii) and (iv) under the proviso."

Mr. SPEAKER.—Amendment to amendment move?

"To the amendment to clause 9 moved by Sri K. S. Suryanarayana Rao, delete the last proviso and sub-clauses (i), (ii), (iii) and (iv) under the proviso."

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I beg to move:

"That to the amendment to new clause 9 proposed by Sri K. S. Suryanarayana Rao:

(1) In sub-clause (1), for the words, letters and brackets, "an amount equal to the aggregate of the amounts calculated in the manner provided in the following clauses (a), (b) and (c)", the following words, letters and brackets shall be substituted:—

"(i) in the case of a holder of an inferior village office an amount equal to the aggregate of the amounts calculated in the manner provided in the following clauses (a), (b) and (c);

(ii) in the case of a holder of any other village office an amount equal to the aggregate of the amounts calculated in the manner provided in the following clauses (a) and (b);"

(2) In paragraph (c) of sub-clause (1) for the words "holders of the inferior village offices under the existing law relating to such offices" the words "holder of the inferior village office under the existing law relating to such office" shall be substituted.

(3) In the proviso to paragraph (c), for the words "a village office is not less than three acres in extent, the sum payable three times the amount specified in this behalf", the words "the inferior village office is not less than three acres in extent, the sum payable shall be three times the cash value not exceeding the maximum specified in this clause" shall be substituted.

(4) After sub-clause (3), the following sub-clause shall be added, namely:—

"(4) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) a holder of a village office abolished under this Act shall not be entitled to any payment under this section, if he is appointed to any stipendiary post in connection with the affairs of the State of Mysore."

Mr. SPEAKER.—Amendment to amendment moved:

“That to the amendment to new clause 9 proposed by Sri K. S. Suryanarayana Rao:

(1) In sub-clause (1), for the words, letters and brackets, “an amount equal to the aggregate of the amounts calculated in the manner provided in the following clauses (a), (b) and (c)”, the following words, letters and brackets shall be substituted:—

“(i) in the case of a holder of an inferior village office an amount equal to the aggregate of the amounts calculated in the manner provided in the following clauses (a), (b) and (c);

(ii) in the case of a holder of any other village office an amount equal to the aggregate of the amounts calculated in the manner provided in the following clauses (a) and (b);”

(2) In paragraph (c) of sub-clause (1) for the words “holders of the inferior village offices under the existing law relating to such offices” the words “holder of the inferior village office under the existing law relating to such offices” shall be substituted.

(3) In the proviso to paragraph (c), for the words “a village office is not less than three acres in extent, the sum payable three times the amount specified in this behalf”, the words “the inferior village office is not less than three acres in extent, the sum payable shall be three times the cash value not exceeding the maximum specified in this clause” shall be substituted.

(4) After sub-clause (3), the following sub-clause shall be added, namely:—

“(4) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) a holder of a village office abolished under this Act shall not be entitled to any payment under this section, if he is appointed to any stipendiary post in connection with the affairs of the State of Mysore.”

Sri KADIDAL MANJAPPA.—If a village officer is appointed any post in Mysore State, he will not get compensation.

The other clauses are only changes of a verbal nature and they are intended to rearrange the whole thing.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I rise to a point of order Sir. It was decided that the Bill should be passed at the stroke of 6. The time was not extended after six. The Bill is still going on. I want to know how we are in order to carry on the Bill.

Mr. SPEAKER.—After the Hon'ble Member knows that the Speaker has the right to extend the time. He can extend it by one hour if he finds it necessary, and I extend it by one hour.

†ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ:—ನಾಯ್ಕ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪಡೆ ಪರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಲು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಪೋಷಿಗೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಸ ರೈನಾರಾಯಣ ರಾವ್ ಅವರು ತಂದಿರುವ ಸೂಚನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾನಾ ತರಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗಿವೆ. ರಾಜ್ಯ ಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಾದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಏಕೀಕರಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಇವರಿಗೆ ಬೇಸಿಕ್ಕಾಗಿ ಪೋಷಿಗೆ ಏನು ಇತ್ತೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ರಿಬ್ರಾಚಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈಗ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ 31 ಪಟ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಆಗಲೂ ಆ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆ ರೀತಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರುವುದನ್ನು ಪೋಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಡ್ ಮಾಡಿ ಹಿಂದೆ ಏನು ಬೇಸಿಕ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೇ ಈಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರಿಗೆ ಬರೀ ಒಂದು ಹಸಲ. ಅನೇಕರು ನಿರಾಶರಾಗಿರಬಹುದು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕನಟನ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಮಾಜದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹೊಂದೂಡಿದರೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಏನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಏನಿತ್ತೋ ಆ ರೀತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ನಾನು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ 6 ಪಟ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಬೇಸಿಕ್ ಏನು ಆ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತೋಟ ತಳವಾರಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಬಿಕ್ಕುಕ ತಂಗಳ ಕಿಟ್ಟನ್ನು ಆರಾಟಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತರಹ ಆಗಿರುವ ಮಾದರಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಏನು ಪೋಷಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆಯೋ ಆ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

†Sri G. VENKATI GOWDA.—Mr. Speaker Sir, I fully endorse the sentiments expressed by my Hon'ble friend Sri Veerappa and support this amendment.

Sir, what has been contemplated to be given in (a) and (b) to clause 9 is sought to be nullified by this proviso. If the Hon'ble Minister is aware that the prices have rapidly risen and if our finance Minister has recently claimed to have enhanced the salaries of Government officers, if we do not take into account the present allowances of these village officers, in determining the payment to them I do not think that we really intend to provide for a fair compensation. Therefore in all fairness and to meet the ends of justice, it is very essential that this proviso has be deleted.

So far as the Madras area is concerned, it may be just 2 or 3 rupees. In all fairness, it is but just and proper that the Hon'ble Minister concedes at least this amendment and agree to delete this proviso which would do some justice to these village officers.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—I am not prepared to accept the amendment proposed by Sri Y. Veerappa, Sir.

MR. SPEAKER.—I will put to the House the amendment to the amendment proposed by Sri Y. Veerappa:

The question is :—

“ That the second proviso to clause 9 shall be deleted. ”

The amendment to amendment was negatived.

MR. SPEAKER.—Now the amendment proposed by the Hon'ble Revenue Minister : The question is :

“ That (1), in sub-clause (1), for the words letters and brackets, “ an amount equal to the aggregate of the amounts calculated in the manner provided in the following clause (a) (b) and (c) ” the following words, letters and brackets shall be substituted:—

“ (i) in the case of a holder of an inferior village office an amount equal to the aggregate of the amounts calculated in the manner provided in the following clauses (a), (b) and (c):

“ (ii) in the case of a holder of any other village office an amount equal to the aggregate of the amounts calculated in the manner provided in the following clauses (a) and (b); ”

(2) In paragraph (c) of sub-clause (1) for the words “holders of the inferior village offices under the existing law relating to such offices” the words “holder to the inferior village office under the existing law relating to such office shall be substituted.

(3) In the proviso to paragraph (c), for the words “a village office is not less than three acres in extent, the sum payable three times the amount specified in this behalf”, the words “the inferior village office is not less than three acres in extent, the sum payable shall be three times the cash value not exceeding the maximum specified in this clause” shall be substituted.

(4) After sub-clause (3), the following sub-clause shall be added, namely:—

“(4) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) a holder of village office abolished under this Act shall not be entitled to any payment under this section, if he is appointed to any stipendiary post in connection with the affairs of the State of Mysore.”

The Amendment was adopted.

MR. SPEAKER.—The question is : That the amendment of Sri K. S. Suryanarayana Rao as amended be adopted.

The motion was adopted.

The amendment proposed by Sri K. S. Suryanarayana Rao as amended was adopted.

Mr. SPEAKER.—I will now put clause 9 to the House. The question is:

“ That clause 9 as amended stand part of the Bill.”

The motion was adopted

Clause 9 as amended was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 10, 11, and 1 The question is :

“ That clauses 10, 11 and 12 stand part of the Bill.”

The motion was adopted

Clauses 10, 11 and 12 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1 the Title and the Preamble. The question is:

“ That clause 1, the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted

Clause 1, the Title and the Preamble were added to the Bill.”

Motion to pass.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I beg to move:

“ That the Mysore Village Offices Abolition Bill 1961 as reported by the Joint Select Committee and as amended be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“ That the Mysore Village Offices Abolition Bill 1961 as reported by the Joint Select Committee and as amended be passed.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet to-morrow at 1 P.M.

The House adjourned at Twenty Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Friday the 21st April 1961.
